

NOVO MESTO
13. april 1987
št. 7.-8.

KURIR

časopis kolektiva industrije motornih vozil

POSLEJ PISMO!

O delu uredniškega Kurirja morebiti res premalo pišemo. Pa kaj, ko je vedno toliko pomembnejših tem. Vseeno pa je najbrž prav, da vas kdaj pa kdaj seznamimo tudi z aktivnostmi odbora, ki se trudi narediti naš Kurir čim zanimivejši, takšnega da ga boste radi brali.

S tem namenom smo se letos že sedmič sestali in se trudili informiranje vsaj s pomočjo Kurirja izboljšati. Žal nam ne uspeva povsem, vsaj tako ne, kot smo si zamislili. Bržkone se spominjate, da so bili na zadnji lanski seji DS DO IMV sprejeti obvezujoči sklepi za vse tiste, ki so po svojem položaju v DO dolžni posredovati informacije. Nekateri (npr. v TOZD RI, delno v TOZD TA) to spoštujejo, drugi pa ravnajo kot običajno, se pravi, kot da sprejemamo sklepe zaradi lepšega, stvari pa naj gredo svojo pot. Ali se morda spominjate kakšne sankcije, ki bi bila uvedena zaradi neizvajanja sklepov organov upravljanja? Preveč nam je vseeno, slab odnos kažemo, kar gotovo ni prav. V uredništvu se sprašujemo, ali npr. najrazličnejše strokovne službe res nikoli (pardon, z redkimi izjemami!) ne čutijo POTREBE oziroma ali se ne zavedajo svoje DOLŽNOSTI, da bi informirale kolektiv? Za to nam vselej zmanjkuje časa, v obilici dela na to nehote pozabljamo; pa so trenutki, ko nam voda teče v grlo in se zavemo vloge informiranja. Prav zaradi prepasivnega odnosa vodilnih in vodstvenih struktur, pa tudi pozabljanja DPO na njihovo funkcijo – obveščati, smo na 7. redni seji uredniškega odbora sprejeli

sklep,

da vsem vodilnim in vodstvenim delavcem v IMV, predstavnikom DPO in samoupravnim organom REDNO PRED IZIDOM SLEHERNE številke Kurirja pošljemo dopis in jih pozovemo k sodelovanju. O odzivu na akcijo pa naj bi uredniški odbor poročal na centralnem delavskem

svetu, pod katerega okriljem deluje!

Ne, nikar ne mislite, da pričakujemo, da bo kdo drug opravljal delo namesto vas. Narobe. Pričakujemo le, da smo v uredništvu obveščeni, tako kot

moramo biti, da lahko naprej obveščamo vas. Torej, da zvezmo, kaj se v naši hiši dogaja in kakšni so rezultati. In ko boste poslej dobivali pisma, ki vas bodo spomnila na vašo obveznost, ne ostanite nemi, pač pa se nam oglasite.

Telefon uredništva: 21-703 ali interna 16.

Vida Mamilović, predsednica uredniškega odbora je Dragu Saligarju, predsedniku odbora za obveščanje pri RS ZSS v imenu odbora poklonila komplet značk Kurir. Komu smo še poklonili značke preberite na 6. strani.

Reportažo ob beograjskem salonu preberite na straneh 11, 12, 13 in 14.

Srednjeročni program osnovnih aktivnosti v DO – IMV Novo mesto na področju integralnega upravljanja in kontrole kakovosti

V srednjeročnem programu osnovnih aktivnosti smo uvedli tudi aktivnost **Projektiranje in uvajanje modela stroškov kakovosti**. To je izredno pomembna aktivnost, saj tak model prikazuje, koliko nas stane ugotavljanje kakovosti in koliko sama slaba kakovost (popravila, izmet, servisni posegi, reklamacije pri kupcih (npr. reklamacije šasij in podobno). Sektor kontrole kakovosti je ta model začel poiskusno razvijati v letu 1987 za TOZD TA (Proizvodnja II. v avtomobilskem programu. Trenutno obdelujemo stroške zaradi slabe kakovosti v oddelku težke presernice, kjer prihaja do izredno zanimivih podatkov, saj je delež izmeta račun po vrednosti bistveno večji od deleža izmeta, računane po količini. To pomeni, da med polizdelki, ki so za popravilo ali celo izmet, prevladujejo dražji polizdelki, kar seveda ni ugodno. Zaželeno bi bilo obratno. To pomeni, da bo potrebno mnogo več vlagati v vedno boljše pločevine, v bolj kakovostna in avtomatizirana delovna sredstva. Bržkone je potrebno čimprej modernizirati našo orodjarno, da bo sposobna ažurno in kakovostno izdelovati oziroma popravljati orodja, ki imajo pomemben vpliv na višino izmeta in popravila oziroma na stroške slabe kakovosti, ki izhajajo tudi iz slabših orodij oziroma strojev.

Seveda pri izmetu ali popravilu ne smemo zanemariti vpliva delavca, ki je v določenih prime-

rih celo večji od vplivov delovnih sredstev oziroma materiala. Kakorkoli že, prvi obrisi modela stroškov kakovosti, predvsem stroškov zaradi slabe kakovosti, kažejo na velik pomen vrednotenja slabe kakovosti, saj je iz tega možno sklepati, v kaj se splača vlagati sredstva za izboljšanje kakovosti, v kaj pa ne. Iz tega modela stroškov kakovosti se bo tudi zelo kmalu videlo, da se veliko bolj splača stimulirati kakovost (zmanjšanje izmeta in popravila) kot pa prekoračevanje norme.

Veliko prekoračevanje norme vedno spremlja tudi povečan izmet oziroma popravilo (porast stroškov zaradi slabe kakovosti), poleg tega pa še prekomerna izraba delovnih sredstev, ker ima največkrat za posledico neplanske zastoje, ustvarjanje dodatnih zalog, ki nas tudi finančno bremenijo, in na koncu tudi pogostnejše nesreče pri delu.

Danes že tečejo priprave, da bi model razširili tudi na ostale proizvodnje v TOZD TA (P-2 in P-4 ter P-5) ter TOZD prikoliskega programa, predvsem polfinaliste oziroma za oba finalista (reklamacije). Stroški zaradi slabe kakovosti (reklamacij, servisni posegi) pri finalistih predstavljajo še večje vrednosti in so se v preteklosti npr. v prikoliskem programu celo približali bruto vrednosti OD zaposlenih v tem programu, kar je bila velika finančna obremenitev ne samo za sam program, ampak za celo DO. Menimo, da bi v LETU

KAKOVOSTI morali ta model do konca razviti ter da bi v letu 1988 ali najpozneje v letu 1989 že prišli do celovitega zajemanja stroškov od posameznih izdelkov do celotne DO za oba programata.

Naslednja osnovna aktivnost na srednjeročnem programu je **Projektiranje in uvajanje sistema nagrajevanja po kakovosti dela**. Ta zajema dve področji, in sicer model avtokontrole in model kakovostne norme. O avtokontroli oziroma, kot je po naše radi imenujemo, samokontroli smo v okviru rubrike Integralno upravljanje in kontrola kakovosti že govorili. Mnenja smo, da ni odveč, če tudi ob tej priložnosti spregovorimo oziroma napišemo nekaj besed. Želimo ponovno poudariti, da je v naših razmerah, ko ni sredstev za avtomatizacijo kontrolnih operacij, kontrola prav gotovo učinkovita. Delavec pozna svoje delo in izdelek, ki ga izdeluje, zato tudi lahko najbolje in najučinkoviteje opravlja kontrolo nad izdelkom oziroma nad svojo ali delovnimi operacijami predhodnih faz. Da pa bi delavec avtokontrolor lahko učinkovito opravljal kontrolorsko funkcijo poleg svojega osnovnega dela, mora imeti izdelane kontrolne postopke, ustrezno kontrolno opremo, poleg tega pa mora biti ustrezno strokovno usposobljen. Za bodoče avtokontrolorje že pripravljamo ustrezne izobraže-

valne programe, na katerih bi želeli usposobiti za delo avtokontrole. Na teh seminarjih naj bi se bodoči avtokontrolorji seznanili s tehniko merjenja in evidentiranja v kontrolni dokumentaciji ter svoje teoretično in praktično znanje potrdili z ustreznim preizkusom, kar bi bila osnova za pridobitev statusa avtokontrole. V zaključni fazi je tudi predlog pravilnika o avtokontroli, ki bo detajlneje določal pravila o pravicah in obveznostih avtokontrolorjev, o nagradi za dodatno delo in pridobitvi statusa avtokontrolorja. Planiramo, da bi poizkusno pričeli uvajati avtokontrolo v drugi polovici letošnjega leta oziroma že prej.

Drugi model stimulacije za kakovost je tako imenovana kakovostna norma, ki predstavlja stimulacijo za vse tiste delavce, ki jih ne bi zajel sistem avtokontrole tako v proizvodnji kot v režijskih službah, seveda s prvenstvenim poudarkom na proizvodnih organizacijskih enotah. Poizkusno smo z modelom kakovostne norme oziroma z nagrajevanjem po kakovosti dela že pričeli v letu 1986, in sicer v začetku leta, četudi so bili pomisleki. Do tedaj je bila stimulirana le količina in je bil oziroma je ta sistem seveda utečen oziroma izpopolnjen. Z nagrajevanjem po kakovosti dela (kakovostna norma) pa smo pričeli z motivacijo na novem področju, ki ga je sicer zakon o združenem delu skupaj z gospodarnostjo tudi predvidel. Prav gotovo so bili ti prvi koraki tudi negotovi, menimo pa, da je uvedba stimulacije tudi na področju kakovosti dala določene rezultate in da je bila odločitev tako vodstva DO kot TOZD pravilna. Sektor kontrole kakovosti oziroma služba informatike in instruktaze o kakovosti je stvari pretresla in pripravlja nov predlog izpopolnjenega modela, pri čemer bi upoštevali tudi zmožnost za doseganje in preseganje planiranih ciljev kakovosti v posameznih proizvodnih enotah, skratka želi se čimbolj objektivizirati oziroma izenačiti pogoje za doseganje stimulacije za vse organizacijske enote, ki so sicer med seboj zelo heterogene.

Sektor kontrola kakovosti
Bojan Tomšič

Drugi o nas

V mariborskem Večeru so bralci 4. 3. 1987 v rubriki »REKLI SO«... lahko prebrali tole:

Ko kličem po drugi...

Dušan Šinigoj, predsednik republiškega izvršnega sveta, na nedavnem pogovoru z novinarji: »Kadarkoli pokličem Rigelnika (predsednika poslovnega odbora sozda Gorenje, op. p.) ali v IMV ali še kam drugam, vedno dobim nekoga od vodilnih, ne glede na uro. V nekatere kolektive pa po drugi uri zaman kličem, nikjer ni nikogar več. V zdajšnjem položaju ni mogoče voditi kolektiva samo polovičarsko, to ne more roditi uspeha. V večini uspešnih tovarn imamo direktorje in druge vodilne ljudi, ki ves dan razmišljajo, iščejo nove rešitve, zanje ni delovnega časa, le tako je mogoče biti uspešen. Predvsem pa so s takšnim načinom dela v veliki prednosti pred tistimi, ki se še vedno obnašajo po starem.

Teme, ki vas zanimajo

Delegati DS DO IMV so na 9. redni seji (27. 2. 1987) soglasno imenovali ODBOR ZA DRUŽBENI STANDARD, kar je v skladu s 85. členom SaS o združitvi v DO IMV, in mu določili pristojnosti in pooblastila, da na osnovi plana sklada skupne porabe (s čimer naj vas seznanimo)

- posreduje plan sklada skupne porabe – stanovanjski in nestanovanjski deli – v javno razpravo in po uskladitvi pripomb v delavskem svetu,

- odloča o razdelitvi sredstev za stanovanjska posojila delavcem med TOZD in DSSD,

- določa maksimalne zneske stanovanjskih posojil in faktorje valorizacije že prejetih stanovanjskih posojil,

- daje v javno razpravo osnutke splošnih aktov, njihovih dopolnitev in sprememb s področja urejanja stanovanjskih zadev,

- odobrava nakupe, odprodaja in zamenjave stanovanjskih enot,

- na predlog poslovnega odbora DO IMV odloča o razpolagalni pravici za kadrovska stanovanja,

- odloča o porabi združenih sredstev za kadrovske potrebe,

- sklepa o najemanju kreditov in vezavi sredstev pri banki,

- obravnava ostale zadeve s stanovanjskega področja,

- obravnava in odloča o delovanju družbene prehrane v IMV,

- določa in oblikuje cene za organiziran letni in zimski oddih delavcev v kapacitetah DO IMV in spremlja realizacijo,

- določa čas izplačila in višino jubilejnih nagrad,

- odobrava nakupe in odprodaje osnovnih sredstev in drobne inventarja sklada skupne porabe – nestanovanjski del,

- odloča o porabi sredstev za ostale namene družbenega standarda (preventivni zdravstveni oddih, brezplačna letovanja, srečanja delavcev in upokojencev IMV, solidarnostne pomoči, ipd.);

- ob obravnavah poslovnih poročil (periodični obračuni, zaključni račun) odbor poroča o svojem delu delavskemu svetu DO IMV.

Odbor je za svoje delo odgovoren delavskemu svetu DO IMV.

In kdo so delavci, ki smo jim zaupali te pomembne odločitve? To so:

Mikec Bojan – predsednik, iz TOZD TA; Vinovič Drago iz TSO Beli Manastir, Vozelj Marija iz TOZD Commerce, Jaklič Ivan iz TOZD TP Novo

mesto, Tomal Emil iz TOZD TO Mirna, Kranjc Janez iz TOZD TAP Brežice, Špehar Ivan iz TOZD Tovarna pohištva Črnomelj, Zupančič Pavel iz TOZD Tovarna plastičnih delov Šmarjeta, Jarkovič Franc iz TOZD »Podgorje« Šentjernej, Reba Drago iz TOZD RI in Kebelj Anica – nam. predsednika, iz DSSD.

Da smo tak odbor sedaj, ko smo sklad oblikovali, res potrebovali, zgovorno potrjuje dejstvo, da članom že na prvi, konstitutivni seji (18. 3. 1987) ni zmanjkovalo tem. Obravnavali so plan sklada skupne porabe za leto 1987, tako stanovanjski kot tudi nestanovanjski del in sklenili, da ga takšnega posredujejo v sprejem DS DO IMV.

Naj iz zapisnika te seje povzamemo nekaj pobud in sklepov, ki vas prav gotovo zanimajo!

Jubilejne nagrade:

Za osnovo pri izračunu višine jubilejnih nagrad delavcem se upošteva povprečni OD v SRS v preteklem letu za dvanajst mesecev. Temu ustrezno se določi višina planiranih sredstev za izplačilo jubilejnih nagrad;

- izplačilo jubilejnih nagrad se opravi v dveh delih, in sicer: v maju delavcem, ki so dopolnili 10, 20 in 30 let delovne dobe v IMV v letih 1983, 1984, 1985 in 1986; v drugem polletju 1987 pa delavcem, ki so napolnili jubilej v letu 1987.

Stanovanjski del:

V predlog plana sklada skupne porabe – stanovanjski del se vključijo naslednji predlog delitve sredstev za individualna stanovanjska posojila delavcem po TOZD in DSSD:

Delitev sredstev za stanovanjska posojila delavcem po TOZD in DSSD:

TOZD DSSD	Število prosilcev	%	Sredstva za posojila delavcem	Poprečno posojilo
TA	77	35,5	92.300.000	1.198.700
Comm.	15	6,9	17.940.000	1.196.000
TP N. m.	12	5,5	14.300.000	1.191.600
TAP Brež.	8	3,7	9.620.000	1.202.500
TO Črn.	17	7,8	20.280.000	1.192.900
Šentjernej	10	4,6	11.960.000	1.196.000
Mirna	11	5,1	13.260.000	1.205.400
Šmarjeta	8	3,7	9.620.000	1.202.500
THS	21	9,7	25.220.000	1.200.900
DSSD	30	13,8	35.880.000	1.196.000
RI	8	3,7	9.620.000	1.202.500
SKUPAJ:	217	100,0	260.000.000	1.198.150

- Delavci TOZD Brežice, Šentjernej in Šmarjeta koristijo posojila v juliju 1987; za podpisovanje vseh dokumentov v okviru planiranih sredstev sklada skupne porabe se pooblasti vodja kadrovskega pravnega sektorja.

Letovanje:

Delavci bodo v letu 1987 v počitniških kapacitetah IMV lahko letovali v 7-dnevni, 14-dnevni in 10-dnevni terminih.

Razpored delavcev, ki se bodo prijavili za letovanje, se opravi na osnovi pravilnika o letovanju. V času kolektivnega dopusta bodo imeli izključno prednost delavci, ki so neposredno vezani na kolektivni dopust.

Počitniške kapacitete v terminih, ki jih ne bodo zasedli naši delavci, bodo lahko koristili interese, ki niso delavci IMV.

Izhodišče za izračun dnevne najemnine prikolice je okoli 600 din za eno ležišče. Najemnina za prikolico s štirimi posteljami bo znašala 2.500 din dnevno, s petimi ležišči 3.000 din dnevno itd. V ceno so vključeni tudi

ostali stroški (plin, električna ipd.). V ceno nista vključeni turistična taksa in prijavnina.

Navedene cene veljajo za letovanje v Privlaku, Kaštelu Starom in Gozdu Martuljku (v poletni sezoni, to je do 15. 9. 1987). Za letovanje v Rabcu veljajo dvakrat višje cene.

Najemnina za prikolice se interesentom, ki niso člani kolektiva, obračunava po naslednjih cenah:

- prikolica s štirimi ležišči 5.000 din dnevno,

- prikolica s petimi ležišči 6.000 din dnevno,

- prikolica s šestimi ležišči 7.000 din dnevno,

- prikolica z več ležišči pa 8.500 din dnevno.

Delavcem IMV, ki bodo letovali v Privlaku, Kaštelu Starom in Rabcu, se v času do 1. 7. in po 25. 8. obračuna popust v višini 40 % najemnine prikolice.

Glede na teme, ki jih bodo člani odbora (dogovorili so se, da se sestanejo vsako drugo sredo v mesecu) obravnavali in ki vas nedvomno zanimajo, bomo delo odbora redno spremljali tudi v Kurirju.

J. Š.

Privlaka

Z 10. redne seje DS DO IMV, 24. marca 1987

Na tej seji so delegati pod 3. točko sprejeli gospodarski načrt DO IMV za leto 1987, ki je bil predhodno v javni razpravi v vseh TOZD in DSSD. To je za nas najpomembnejši dokument, ki ga bo potrebno kar najbolje tudi realizirati. Prav tako so delegati obravnavali in sprejeli plan sklada skupne porabe v letu 1987. V IMV v zadnjih petih letih zaradi sanacijskih prizadevanj nismo uspeli iz ostanka ČD združevati omembe vrednih sredstev za sklad skupne porabe. Zaradi dobrega gospodarjenja v letu 1986 smo mogli našim delavcem zagotoviti sredstva za jubilejne nagrade, regres za letni dopust, izdvojiti sredstva za različne dotacije, za preventivni zdravstveni oddih, znatna sredstva za počitniško dejavnost itd.

V javni razpravi v TOZD in DSSD sta bila tudi pravilnik o enotni metodologiji za oblikovanje razvidov del in nalog v DO IMV in poslovnik o organizaciji in delu poslovnega odbora DO IMV, ki so ga delegati na tej seji soglasno sprejeli.

Delegati so obravnavali predlog razpisa za podpredsednika poslovnega odbora za proizvodno prikolic, za katerega razpis v decembru 1986 ni uspel. Na podlagi samoupravnih aktov so sprejeli sklep, da se navedena dela razpišejo, določili so razpisne pogoje, imenovali razpisno komisijo in zadolžili KPS, da opravi razpis.

Opozorilo družbenega pravo-branilca samoupravljanja v zvezi s samoupravno uskladitvijo določb v naših samoupravnih

splošnih aktih, ki se nanašajo na poslovodni organ, so delegati sprejeli in zadolžili podpredsednika PO za splošne zadeve, da poskrbi, da bodo strokovne službe do prvega referenduma pripravile spremembe samoupravnih splošnih aktov glede PO, kot je bila pobuda.

Predsednik PO je spregovoril o problematiki v zvezi z izplačanimi nagradami. Te so vrednostno neznatne v primerjavi z nepotrebni stroški v proizvodnji, ki desetkrat presegajo vrednost nagrad.

Sami smo krivi, je poudaril, da spuščamo v proizvodnjo ne-kvalitetne sklope in tako uničimo celoten izdelek. To bi nas moralo strezni, kajti znotraj RNUR je dovolj produktivnosti, prišlo je do interventnih zakonov na področju OD, investicij in tudi cen. Nato je podrobneje spregovoril o načinu razdelitve nagrad, meril, ki jih bomo vnesli v naše nastajajoče akte, o dolgoročnem programu avtomobilske dejavnosti in prikoliškem programu.

Delavski svet DO IMV je v skladu s 85. členom samoupravnega sporazuma o združitvi v DO IMV imenoval odbor za organizacijo in nagrajevanje z zadolžitvami, da bo:

1. obravnaval in določal predloge samoupravnih splošnih aktov za področje organiziranja in nagrajevanja;

2. oblikoval sklepe s svojega področja, dajal mnenja k predlogom in nadziral izvajanje;

3. določal predloge za organiziranje oziroma organizacijo dela;

4. določal osnutke politike nagrajevanja in razvoj sistema OD;

5. usklajeval predloge za spremembe razvidov in osnov OD in dajanje v sprejem DS;

6. določal pogoje težavnega delovanja procesa in pravic delavcev glede na delovne pogoje;

7. odločal o stroškovnih mestih in podpisnikih;

8. odločal o organizacijskih navodilih;

9. analiziral in poročal DS;

10. odločal o nagrajevanju (inovacije, pogodbe o delu itd.).

V odbor so bili izvoljeni: iz TOZD TA: Boris Krhin, iz TOZD Beli Manastir: Ljubiša Trajković, iz TOZD TP Novo mesto: Janez Zupančič, iz TOZD TAP Brežice: Veronika Fabinc, iz TOZD Črnomelj: Ivan Sepaher, iz TOZD Tovarne

opreme Mirna: Sladič Branko, iz TOZD »Podgorje« Šentjernej: Martina Globevnik, iz TOZD Tov. plas. del. Šmarjeta: Zlatko Poglajen, iz TOZD RI: Adnan Al Soufi, iz TOZD Commerce: Andrej Dular, iz DSSD: Ludvik Marinč.

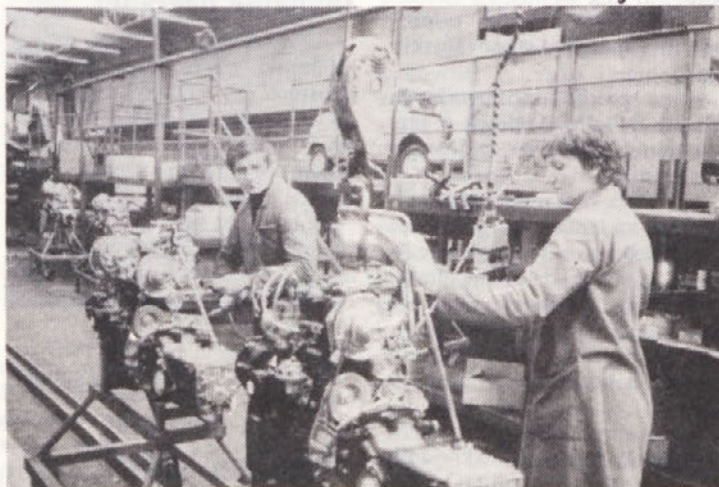
Predsednika določijo delegati odbora na svoji prvi seji izmed sebe.

Za delegata DO IMV v odboru samoupravne delavske kontrole občinske skupnosti socialnega skrbstva občine Novo mesto je bil izvoljen Alojz Simončič, socialni delavec v KPS.

Delegati so obravnavali in potrdili prenos združenih sredstev v skladih LB TDB Novo mesto iz TOZD Tovarna opreme Mirna na TOZD Tovarna prikolic Novo mesto.

Delegati so sprejeli tudi sklep o odobritvi izvoza na komercialni kredit v letu 1987.

Marija Grubar

Izborna konferenca OOSS OOUR-a tvornice servisne opreme Beli Manastir

Pošto je istekao dvogodišnji mandat sindikalnom rukovodstvu našeg OOUR-a, prišlo se izboru novog, po nešto drugačijoj proceduri.

Naime, na predkandidacionim zborovima održanim 9. 2. 1987 god. objašnjene su novine prilikom izbora. Osnivaju se Sindikalne grupe i to:

– Sindikalna grupa auto proizvodnje

– Sindikalna grupa zajedničkih službi.

Svaka grupa daje određen broj delegata za Izbornu konferenciju.

Izbori u sindikalnim grupama održani su 12. 2. 1987 god. Za povjerenike izabrani su slijedeći radnici:

– u AP – Veljko Radulović,

– u SO – Josip Blagus,

– u ZS – Vladimir Vukašinić.

Za Izbornu konferenciju AP i ZS dale su po 40 delegata, a SO 30 delegata. Dana 14. 3. 1987. god. održana je Izborna konferencija na kojoj su od 110 izabranih delegata prisustvovali njih 90. Izbornu konferenciju otvorio je Predsjednik IO OOSS Dragutin Vinović koji je u nastavku rada konferencije podneo izvještaj o dosadašnjem radu OOSS-a, ujedno je pročitao naredne zadatke.

U izvještaju akcenat stavljen je na brigu o radnom čovjeku, zaštiti njegovog samoupravnog prava, očuvanja životnog standarda koji stalno pada, svakodnevni problemima u tvornici i izvan nje i drugo.

Svi ti problemi i teme provejavali su i kroz diskusije radnika koji su se poslije javili za riječ. Na kraju konferencije Izborna komisija podnjela je izvještaj o izabranim kandidatima.

Za predsjednika Izvršnog odbora predložena su bila 3 kandidata, po jedan iz svake sindikalne grupe.

Najviše glasova, 49, dobio je Dušan Zrilić i on je novi predsjednik naše sindikalne organizacije. Za tajnika izabran je Tomo Leskovar sa 47 glasova.

U novi Izvršni odbor, osim predsjednika i tajnika, ušli su po broju glasova:

1. Josip Blagus 77 glasova, 2. Vladimir Vukašinić 72 glasova, 3. Eva Folk 71 glasova,

4. Milan Galetić 69 glasova, 5. Radovan Grujić 66 glasova, 6. Stjepan Borovečki 65 glasova, 7. Gordana Tomović 65 glasova, 8. Radomir Stanivuković 63 glasova, 9. Josip Kovačević 62 glasova, 10. Aladar Šuvakov 62 glasova, 11. Petar Trninić 61 glasova.

u Nadzorni odbor izabrani su:

1. Koviljka Stupar 73 glasova, 2. Radivoj Dokić 72 glasova, 3. Tomo Prusina 70 glasova.

U ime izabranih zahvalio se novoizabrani predsjednik OOSS Dušan Zrilić, poželio dobru saradnju sa svim strukturama u OOUR-u koja će garantovati dobar rad cijelog sindikata.

Poslije radnog dijela konferencija, svi zaposleni pozvani su na skromnu zakusku.

J. F.

Kako do končnega kupca, nam bodo pokazale marketinške analize

Našega tokratnega sogovornika smo dobesedno »ujeli« v redkem trenutku, ko le za hip ni bilo nikogar v njegovi pisarni. Nenehno vpet v dinamična dogajanja, vezana na marketinško dejavnost ADRIE, si je Jože Sagadin, novi v PO DO IMV, in sicer podpredsednik, odgovoren za marketinško dejavnost ADRIE, vzel nekaj svojega časa za pogovor z nami

KURIR: Najprej želimo, da se predstavite članom kolektiva, potem pa v grobih obrisih opišete svojo življenjsko pot in doseganje delovne izkušnje?

SAGADIN: »Po končanem študiju na ekonomski fakulteti sem se zaposlil v delovni organizaciji HP Kolinska, kjer sem se v enajstih letih preizkusil na vseh vitalnih delih in nalogah delovne organizacije, od plana do prodaje. Svoje delo v HP Kolinska sem končal v marketingu, ki sem ga imel ravno tako možnost dodobra spoznati z vso njegovo raznolikostjo. Skratka, ta leta so bila zame dobra šola, imel pa sem možnost svoje znanje dopolnjevati z mnogimi specialnimi tečaji s tega področja. In kot gotovo veste, sem bil zadnji dve leti zaposlen v SMELTU.«

KURIR: Zakaj ste se odločili javiti na razpis za podpredsednika PO DO IMV za trženje prikolic?

SAGADIN: »Moram priznati, da mi pomeni zaposlitev v IMV izziv, še posebej pa delo pri trženju prikolic. Svojo zaposlitev v IMV jemljem kot priložnost za dokazovanje, saj sem prepričan, da je na tem področju, kljub temu da je veliko dela že opravljenega, ostalo še marsikaj nedorečenega. V tem času sem se popolnoma prepričal, da je pozicija ADRIE na zahodnoevropskem trgu spoštljiva in lahko slehernemu zaposlenemu v ADRII, tako kot meni, pomeni delati v ADRII posebno čast.«

KURIR: Ob odločitvi, da nadaljnja štiri leta združujete delo v IMV na teh pomembnih delih in nalogah, ste si prav gotovo načrtali osnovne koordi-

nate, usmeritve in cilje pri svojem delu. Nam jih lahko predstavite? V IMV smo v letih menjav vodstvenega kadra dodobra občutili in spoznali, da vsak nov človek prinese s seboj nove načine, metode dela, navade, disciplino itd.? Kaj nam vi prinašate novega?

SAGADIN: »Brez dvoma se držim načela, da je treba najprej pomesti pred svojim pragom, zato bomo morali najprej spraviti v red našo hišno ekonomijo. V ciljih mora zavzemati ustrezno

mesto sodelovanje marketinga z razvojem, saj mora biti marketing baza za načrtane smeri tehničnega razvoja proizvodnega programa. Tu nas čaka še veliko dela. Naš marketing bo moral še bolj usklajeno sodelovati s PVT in jim zagotavljati ustrezen asortiman. Prav tako bomo negovali stike s preko 500 trgovci, ki širom po Evropi prodajajo prikolice ADRIA.

Pri načinu dela naj se omejim le na dve zame bistveni področji. Najprej je tu timsko delo, pri katerem je sodelavec partner, s katerim moramo sodelovati čim bolj usklajeno. Pri našem delu potrebujemo kreativnost, samoiniciativnost, odgovornost slehernega posameznika, vendar pa se moramo zavedati, da posameznik ne more sam uresničiti vseh zastavljenih nalog, marveč bo pri tem mnogo uspešnejši uigran tim. Kot drugo pa je, da nas mora pri našem delu voditi ta motto: marketing mora imeti odprta vrata za vse kreativne kadre, ki se na tem področju lahko dokažejo.

In kaj naj rečem o novostih? Morda le to, da bomo uvedli projektne naloge z osrednjimi koordinatorji, ki naj bi skrbeli za proizvod od prve do zadnje faze. S tem namenom smo v

ADRII že zaposlili dva delavca. To je bilo nujno za usklajeno delovanje pri razvoju izdelka.«

KURIR: Že dlje časa se v kolektivu govori o združevanju komercialnih funkcij obeh dejavnosti. Nam lahko poveste kaj o teh premikih tako v domači prodaji kot tudi v PVT?

SAGADIN: »Najprej bi želel nekaj reči o prodaji na domačem trgu. V IMV se zavedamo, da je pomenila izločitev lastne prodajne mreže pri prodaji prikolic veliko dolgoročno škodo, saj smo izgubili določen potencial motiviranih ljudi. Čeprav moram reči, da smo sicer zadovoljni z delom prodajnih hiš, ki opravljajo prodajo za nas, pa vračamo pomen oblikovanju lastne mreže. Žal tega ne moremo storiti čez noč. Za to se bomo morali ponovno usposobiti, pridobiti ustrezen kader, servisna in prodajna mesta. K vsemu temu nas vodi preprost cilj, da ima proizvajalec čim bolj pod svojo kontrolo gibanje proizvoda na trgu. Priti moramo do končnega kupca, kako, pa nam bodo pokazale marketinške analize.

Kar zadeva PVT, lahko rečem, da sem se v tem času prepričal, da je bilo na tem področju veliko storjenega, ostala so nam le zaključna dela na konsolidaciji nekaterih PVT. Nedvomno pa se bomo morali v bodoče čim bolj približati zahtevam specifičnih trgov, na katere

plasiramo svoje proizvode. Veliko dela nas čaka pri prodaji avtodoma, za katerega ugotavljamo, da je za to tržišče zelo zanimiv.«

KURIR: Kaj pa kadri? Morda je še zgodaj za to vprašanje, gotovo pa ste si o njih že ustvarili mnenje in skozi to tudi potrebo po novih dodatnih močeh?

SAGADIN: »Moje mnenje je, da morajo biti delovne naloge in pristojnosti v pravem razmerju. Gre za umetnost vodenja in koordiniranja. Ljudje morajo biti tudi kompetentni, pa nekdo, ki jim le nala-gaš naloge. Na tem odnosu bo temeljilo moje delo. Verjamem v odkrit dialog, vsi skupaj moramo vzpostaviti čim višjo stopnjo zaupanja in verjeti drug drugemu na besedo. Ob tem pa je moj in naš cilj oblikovati fond kadrov, ki bodo morda nekoč lahko kvalificirano vodili PVT in se tudi od tam vračali v IMV. Naši ljudje, torej šolani in vzgojeni v IMV, morajo postati naš kapital. Zato naj s tem v zvezi rečem le še to, da bomo na področju trženja še potrebovali dobre, sposobne kadre in takim bodo naša vrata vedno na široko odprta.«

Tovarišu Sagadinu se zahvaljujemo za pogovor in mu želimo veliko uspeha pri njegovem delu.

J. Š.

Zakaj ga ne bi vsi skupaj naredili boljšega?!

Na drugem srečanju urednikov, novinarjev in organizatorjev obveščanja v združenem delu, ki je bilo novembra 1979 v Radencih, se je porodila zamisel, nastala kot odraz spoznanja o vlogi in pomenu obveščanja v našem samoupravnem sistemu, naj bi delovni človek ne bil le tisti, ki spremlja množico infor-

Našemu povabilu se je odzval tudi Drago Seliger, predsednik odbora za obveščanje pri RK ZSS, ki je izrekel zadovoljstvo, da smo akcijo nadaljevali.

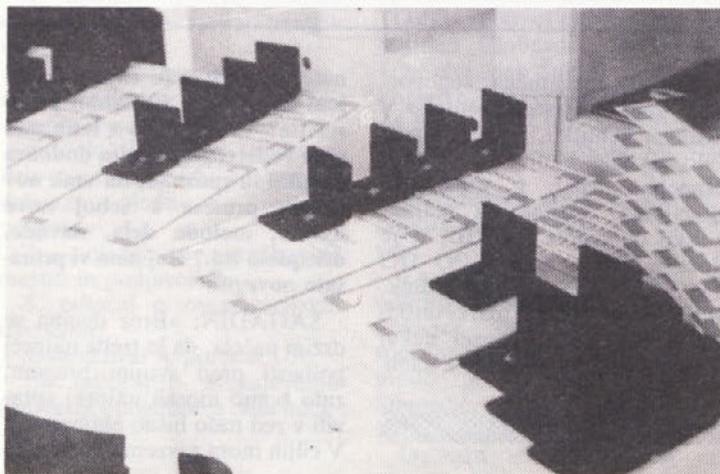
macij, pač pa naj bi tudi sam posredoval informacijo ali kako drugače tvorno sodeloval v sistemu informiranja. Akcija, katere nosilec in organizator je bila Zveza sindikatov Slovenije v sodelovanju z drugimi DPO, je v letu 1980 tudi stekla. Najbrž se spominjate, da smo tedaj vestno spremljali dopisovanje zaposlenih v naš Kurir. S številom takrat pridobljenih dopisnikov nismo bili prav na vrhu, sicer pa nam tudi ni šlo, da bi bila akcija muha enodnevnica, kot je žal bila v večini primerov. Ko so bila podeljena priznanja, je

namreč začetna vnema znatno upadla. Mi pa smo trmasto z akcijo nadaljevali. Vsak prispevek smo registrirali v seznamu dopisnikov. Takrat smo se tudi odločili, da oblikujemo značko »KURIR« – bronasto, srebrno in zlato, ki naj jo dobe le najbolj vztrajni in vestni sodelavci Kurirja. Želeli smo, da bi naš časopis res postal tak, kot si ga želimo: ne revija, kjer bi objavljali le reportaže, se ponašali z uspehi itd., marveč naj bi bili prek njega res informirani o vsem, kar se slabega in dobrega dogaja v našem kolektivu.

Veliko tega nam je že uspelo popraviti, izboljšati, a se zavedamo, da vsega še nismo dosegli. Dolgo že ugotavljam, da bi morali pot pretoka informacij strniti v Kurirju, pa se nam ta veriga nenehno trga. Krivdo lahko iščemo le v nas samih oziroma v tistih, ki smo jih nešteto krat pozivali k sodelovanju in bi to sodelovanje morali vzpostaviti glede na svoje

Vida Mamilovič, dobitnica zlate značke in sedanja predsednica uredniškega odbora, se je izkazala tudi kot »povezovalka« programa na prireditvi MPZ DO IMV pod vodstvom Slavka Raucha nas je po uvodnem delu zabaval še dolgo v noč.

Urednikom, dopisnikom, sodelavcem, članom uredniškega odbora smo podelili priznanja in značke KURIR

delovno mesto ali funkcijo. S tem pa nismo bili prav uspešni. Tudi sklepi DS DO IMV, da bi vsi ti ljudje oz. delavci morali obveščati kolektiv (tudi s pomočjo Kurirja!) o svojem delu, uspehih in neuspehih, pri

vrednost s pravili, ki so resna in neizprosna.

Podelitve priznanj, ki sta jo organizirala uredniški odbor Kurirja in konferenca sindikata DO IMV (ta bi lahko sodelovala znatno bolje in večkrat), so se udeležili gostje: Drago Seliger, predsednik odbora za informiranje pri RK ZSS, in Pavle Vrhovec, vodja informacijske službe pri RK ZSS, Nace Štampcar, predsednik občinskega sindikalnega sveta Novo mesto, Lidija Jež, predsednica odbora za informiranje pri občinskem sindikalnem svetu Novo mesto, Zdravko Slak, podpredsednik KPO DO IMV, ostali gostje in seveda nagrajenci. Vse navzoče je pozdravila predsednica uredniškega odbora Vida Mamilovič, nato pa je o informiranju v naši DO govoril Mirko Mišičevič, predsednik konference OOS v DO IMV. V imenu RS ZSS je govoril Drago Seliger. Dejal je:

»Ob tej priložnosti vam želim izraziti priznanje za to, ker množične sindikalne akcije iz leta 1980, Tisoč delavcev – sodelavcev, niste razumeli kot enkratne, pravimo tudi kampanjske akcije,

tem niso pomagali. Še vse preveč informacij ostaja za zaprtimi vrati... In pri odpiranju vrat ste nam bili vsaj nekoliko v pomoč VI – DOPISNIKI KURIRJA.

Tisti, ki ne dopisujete v Kurir, morda ne veste, da tekstov ne honoriramo in da je edino priznanje, izkazana zahvala za sodelovanje, ta značka, ki smo jo prvič podelili 19. marca 1987 na skromni slovesnosti v hotelu Metropol. Z akcijo bomo tudi v bodoče nadaljevali in ostali še naprej edini, ki poziva TISOČ DELAVCEV – SODELAVCEV nismo razumeli kampanjsko. Daleč smo še od številke tisoč, priznanju, ki ga bomo najzvestejšim sodelavcem podeljevali tudi v bodoče, pa dajemo

Takole smo se zbrali vsi, ki smo in ki še skrbimo za to, da bi Kurir redno izhajal.

Jože Splichal

temveč kot spodbudno za trajno delo pri razvijanju in izboljševanju obveščanja v vaši delovni organizaciji. To pomeni, da ste v vsej globini in širini razumeli nešteto krat povedano in zapisano usmeritev naše družbe, da je samo dobro obveščen delavec in občan lahko ustvarjal pri graditvi naše samoupravne družbe. V naše temeljne listine smo zapisali, da morajo organizacije združenega dela zagotoviti

Alfonz Brzič

redno, pravočasno, popolno ter po vsebini in obliki dostopno obveščanje delavcem v celotnem poslovanju organizacije združenega dela, torej jih informirati o vseh vprašanih, ki so pomembna za upravljanje in samoupravno odločanje. Še več, domenili smo se, da pri nas delovni ljudje niso samo objekt obveščanja, ampak tudi eden od osnovnih virov obveščanja. Preprosto povedano, delavci nimajo samo pravice biti obveščeni, temveč imajo tudi pravico in

Brez tiskarskega »skrata« tudi tokrat ni šlo. Antona Longarja smo nehoti preimenovali v Iva Longarja. Njemu in ostalim prizadevnim članom prejšnjega uredniškega odbora smo se zahvalili za kreativno delo s priznanjem in knjigo, kar jim je izročil Alojz Sodja, predsednik DS DO IMV.

Eden od dobitnikov zlate značke je tudi Ernest Sečen, ki s svojim delom pri Kurirju nadaljuje. Upamo, da bodo tudi ostali nagrajenci.

dolžnost obveščati druge o svojih uspehih in neuspehih, o dobrih rešitvah in zagatah, o svojih predlogih za posamezne rešitve itd. To pa seveda ne bo v celoti uresničeno samo zato, ker tako zahteva zakon, saj gre za trajen proces ne le obveščanja,

Andrej Dular

ampak tudi osveščanja delovnih ljudi. Prav pri tej nalogi – dejal bi nalogi stalnici – odigravate obveščevalci, uredniki in vsi drugi, ki se vključujete v to delo izredno pomembno, tu in tam tudi nehvaležno vlogo. Pri

tem delu vam morajo biti sindikalne organizacije v veliko oporo in pomoč. Naj sklenem teh nekaj misli z željo, da bi bila tudi v prihodnje vaša družina – družina za obveščanje zavzetih, pokončnih tovarišic in tovarišev – vse številnejša v korist in dobrobit vašega kolektiva.

Prejemnikom priznanj, Kurir' naše iskrene čestitke!

Prebran pa je bil tudi telegram, ki ga je uredništvu Kurirja poslal Jaro Novak, predsednik izvršnega odbora sekcije novinarjev v združenem delu pri DNS:

»Ob vaši svečanosti vam v imenu izvršilnega odbora sekcije novinarjev Slovenije v združenem delu čestitam za visoko

Simo Gogič

kakovost glasila, pri katerem ste poleg ugledne časnikarske zasnove uspeli ustvariti izjemno široko sodelavsko zaledje in s tem v veliki meri za zagotovili podružbljenost svojega lista.«

Sledila je podelitev priznanj in značk ustanoviteljem Kurirja, njegovim urednikom in sodelavcem, ki jih je podelil predsednik DS DO IMV Alojz Sodja:

Zlate značke so dobili:

Jurij Levičnik, Jože Splichal, prvi urednik Kurirja v letih 1972–1974; Alfonz Brzič, odgo-

vorni urednik 1975–1978; Andrej Dular, glavni urednik 1975–1979; Janez Slapnik, Simo Gogič, odgovorni in glavni urednik 1980–1983; Tiskarna Novo mesto za dolgoletno tvorno sodelovanje; DIC TOZD Grafika; in dopisniki: Ernest Sečen, Vida Mamilovič, Marija Božič, Štefan Pepelnjak;

Srebrna značka Kurir:

Jože Turk, Vinko Mikec, Vida Rifelj, Spasenka Lazarov;

Bronasta značka Kurir:

Jožica Kolenc, Vesela Banič, Stanislav Lukšič, Josip Farkaš, Nikola Ovniček, Tomaž Vovk, Jože Zadel;

Knjige za prizadevno delo v uredniškem odboru:

Danica Mežič, Brigita Redek–Jeriček, Spasenka Lazarov, Mira Žonta, Zvone Pavlin, Rudi Dolensek, Anton Longar, Anton Luzar, Ljubo Skupek.

Vsem članom prejšnjega uredniškega odbora je predsednik DS DO IMV, ki je izdajatelj časopisa, podelil za prizadevno delo v odboru priznanja in knjige.

Ob končani podelitvi se je v imenu nagrajencev za izkazano pozornost zahvalil Jože Turk in izrazil željo vseh, da s to akcijo nadaljujemo. In nadaljevali jo bomo, zato ne odlašajte. Zakaj ne bi dopisovali v Kurir tudi vi!

– j. š.

Čestitka kurirju

V lanskem decembru se je iztekel ukrep družbenega varstva za delovno organizacijo Industrije motornih vozil iz Novega mesta. S tem pa je zaživel samoupravno življenje, ki se odraža tudi prek časopisa te delovne organizacije z imenom Kurir.

Pred nedavnim je glasilo IMV praznovalo 15. obletnico izhajanja in temu je bila posvečena prava slovesnost. Na njej so podelili zlate, srebrne in bronaste značke vsem dosedanjim urednikom ter najzaslužnejšim članom uredniških odborov in dopisnikom. Po težki situaciji, v kakršni je bila Industrija motornih vozil, se stvari urejajo, po potresih pa dobiva tudi glasilo vse tehtnejšo samostojnejšo torej tisto pravo štabno vlogo.

Tudi mi čestitamo kolektivu IMV in soustvarjalcem njihovega časopisa ob 15. obletnici izhajanja in jim želimo še veliko uspehov!

Uredništvo Laboda

V uredništvu smo bili prijetno presenečeni, ko smo v glasilo delovne organizacije Labod tovarne oblačil Novo mesto zasledili naslednjo čestitko.

Vezi, ki jih moramo negovati

Vse bolj se zavedamo, da trgovcev oziroma dilerjev, kot jih imenujemo, ki širom po Evropi prodajajo naše prikolicice, ne moremo puščati v nemar. Sprevideli smo, da so še kako pomemben in odločujoč člen v verigi prodaje. Zaradi tega ni prav nič presenetljivo, da v ADRIJI nadaljujejo z lani začeto akcijo, da z vsemi trgovci vzpostavijo čim čvrstejše vezi, da se jim predstavimo kot partnerji v kar najboljši luči.

V organizaciji Janeza Bombeka, direktorja našega PVT na Švedskem, in veletrgovca Karla Magna Hibergeta je dvaintrideset dilerjev iz Norveške preživel štiri dni v Novem mestu.

Namen obiska je bil preprosto: seznaniti jih s proizvodnjo Adrije. Jože Sagadin, podpredsednik KPO DO IMV, jih je seznanil z načrti Adrije in prisluhnil njihovim predlogom in težavam. O tem so se pogovarjali tudi na letni konferenci norveških dilerjev, ki so jo opravili pri nas. Vrsta vprašanj je bilo zastavljenih v zvezi s kakovostjo, rezervnimi deli, novimi tlorisi itd. Gostje so si z zanimanjem ogledali TOZD Tovarna prikolic in bili nad proizvodnjo navdušeni, predvsem pa so ugotavljali pozitivne spremembe tisti, ki so bili pri nas pred desetimi leti. Navdušeno so sprejeli našo odločitev, da leto 1987 razglasimo za leto kakovosti, saj je prav skan-

dinavsko tržišče na tem področju izjemno občutljivo. Naša obveznost do skandinavskih držav pa je toliko večja, če se spomnimo, da je Adria ravno tu prebila led in pričela z osvajanjem zahodnoevropskega trga. Po nekaj letih zatišja in padov prodaje lahko z zmernim zadovoljstvom ugotavljamo, da naš prodajni delež tu ponovno vztrajno raste. Ob dobri kakovosti, upoštevanju količin in rokov pa nam bodo pri tem gotovo v pomoč pristni in čvrsti stiki s trgovci, ki pa jih je moč ustvariti le v nenehnem neposrednem stiku!

V imenu dilerjev se je za gostoljubnost zahvalil Sverre Totlund, ki je poudaril, da smo v desetih letih, ko je bil zadnjič pri nas, dosegli zavidljiv razvoj in napredek.

Norveški trgovci, ki so bili zvečine prvič v Novem mestu in v IMV, so si z zanimanjem ogledali naš montažni tozd.

Postavljeni ob bok konkurenci

Na Münchenskem sejmu je bila od 7. 2. do 15. 2. 1987 mednarodna razstava prikolic, avtomodov, navtike in turističnih aranžmajev. To prireditve smo si ogledali tudi delavci IMV.

Na prireditvi smo seveda razstavljali tudi naše prikolicice in

obe izvedbi avtodoma, namenjeni nemškemu tržišču. V našem sosedstvu so razstavljali pretežno vsi proizvajalci prikolic, predvsem tisti, ki na nemškem tržišču kaj pomenijo. Seveda smo tudi mi, kakor tudi večina obiskovalcev, primerjali priko-

lice različnih proizvajalcev med seboj. Iz podrobnejšega pregleda smo ugotovili, da je naša ADRIA lahko s ponosom postavljena ob bok prikolicam znanih evropskih proizvajalcev, kot so HOBY, BURSTNER, KNAUS in drugi. Tudi na tej prireditvi smo bili deležni pohval številnih obiskovalcev glede oblikovanja, žal pa ne za kakovost.

Po mnenju Franja Vizjaka, direktorja PVT, kot tudi trgovcev, je v zadnjem času kakovost nekoliko v porastu in če bomo nadaljevali z večjo skrbjo za kakovost in tudi s proizvodnjo po zahtevah tržišč, se za plasma prodaje ni bati. Nemški kupci se, po njihovem mnenju, že vračajo nazaj k ADRIJI, zato je prodaja v zadnjem času zopet porasla.

Avtodomov je bilo razstavljeno zelo veliko. Številni evropski proizvajalci imajo bogat in številčen program teh »hišic na kolesih«, ki so zelo raz-

lično opremljene – od enostavnih do zelo bogatih variant jih je bilo moč videti. Naš avtomod je kljub večjim ali manjšim pomanjkljivostim razmeroma dobro prodajan na nemškem trgu. Tudi na tej prireditvi se je veliko obiskovalcev zanimalo za naša razstavljena avtodoma.

Bežen pogled na razstavni del čolnov in opreme za navtiko nam je dal vtis, da je tudi tu konkurenca izredno močna, sodeč po obiskovalcih, pa je tudi zanimanje izredno veliko.

Na koncu naj opišem še svoj vtis o tej prireditvi. Z našim programom ADRIJE smo na vidnem mestu med evropskimi tovrstnimi proizvajalci in le od nas je odvisno, kako bo v bodoče. Svoje mesto si lahko še izboljšamo, vendar je to odvisno predvsem od kakovosti (od konstrukcije od izdelave) in tehnoloških rešitev.

Sektor kontrole kakovosti
Guštin Anton

Ko manjka prikolic

Tega, da bi primanjkovalo naših prikolic na evropskem tržišču v času, ko je prodaja prikolic na vrhuncu (marec – maj), si nikakor ne smemo dovoliti. Na to nas nenehno opozarjajo direktorji naših podjetij v tujini in pravzaprav je težko najti dovolj opravičljiv razlog za to. Kljub temu se je tudi letos zgodilo, da tržišče željno pričakuje naše prikolic, le-te pa nedovršene (včasih prav zaradi smešnih pomanjkljivosti) čakajo, da bodo nared. Letos so v to posegli delavci marketinga, prodaje ADRIJE, ki so v nenehni povezavi s PVT in njihovimi potrebami po prikolicah. Odločili so se za akcijo, ki v IMV resda ni nič novega, pa kljub temu zasluži pohvalo, saj kaže, da le ne stojimo križem rok, ampak da znamo tudi zavihati rokave. Delavci v režijskih službah ADRIJE in TOZD Tovarna prikolic so samoiniciativno (kar je še najbolj vredno pohvale) priskočili na pomoč proizvodnji,

s tem da so se ob delovnih sobotah ko njihovi telefoni navadno molčijo in ko niso nepogrešljivi na svojih delovnih mestih, vključili v proizvodno delo. Že prvo takšno soboto so »režijci« skompletirali in tako omogočili odhod v svet 120 prikolicam. Seveda pa so tudi med tednom v popoldanskem času priskočili na pomoč na najbolj kritičnih mestih. V samem proizvodnem tozdu pa vsak dan v obeh izmenah pomagajo trije »režijci«. Pohvalno je tudi to, da akcija ni bila enkratna, pač pa še poteka.

Spodbudno, ni kaj. Pa vendar se človeku ob tem vsiljuje vprašanje, ali se res ne znamo bolje organizirati v osmih urah, ali res maksimalno izkoristimo delovni čas, ali pa se le preveč zanašamo na druge. Vseeno pa je cilj dosežen, v PVT bodo dobili zahtevane količine. Volk bo sit in koza cela, mi pa, upam, se bomo česa naučili!

j.

Servisi naj bi ne bili več šibka točka Adrie

V Grčiji smo zabeležili skokovit prodor ADRIJE v letu 1983, ko smo prodali kar 100 % več prikolic kot v letu poprej. S tem smo prevzeli vodilno vlogo v prodaji prikolic na tem tržišču, kar pomeni 73 % deleža na grškem trgu.

S tem je bila seveda rojena tudi zahteva po kakovostni poprodajni ponudbi, vendar pa ta ponudba ni bila na zaželjeni ravni. Na pobudo Dušana Severja, direktorja našega PVT v Atenah, so prišli na usposabljanje v IMV – da bi izboljšali te aktivnosti – lastniki servisov in servisno-tehnični delavci te dežele.

V treh dneh, natrpanih z intenzivnim programom, so si gostje ogledali proizvodne prostore v montaži prikolic v Novem mestu, naši strokovnjaki pa so jih poučili o tem, kako lahko odpravijo morebitne poš-

kodbe podvozij, vseh vrst inštalacij, sendvič sten itd.

Grki so domov odšli zadovoljni in z novim znanjem, ki ga bodo v praksi lahko s pridom uporabili in s tem zadovoljevali vse zahteve lastnikov prikolic ADRIA.

ADRIA®
Caravan

Posebne pohvale pa je vredno, da nameravamo v ADRIJI te aktivnosti nadaljevati. Še več, iz njihovih planov je moč razbrati, da bi v bodoče pri prevzemu prikolic sodelovali predstavniki PVT. Ti bodo delavce v kontroli lahko opozorili na napake, zlasti še na tiste, ki na določenih tržiščih najbolj bodejo v oči. Zato, seveda, da bi te napake tudi odpravili.

J. Š.

Sledijo ugodnim vetrovom

V uredništvu smo se odločili, da vas seznanimo o delu nabavnih služb v IMV, o katerih vemo zelo malo dostikrat pa izlivamo nad njimi, ko zmanjka materiala, svoj bes. O tem kakšno je njihovo delo in težave vemo (vsaj tisti, ki nismo z njimi v neposrednem stiku) zelo malo. To, da imamo organizirano nabavo, ki je deljena na avtomobilsko in prikoliško dejavnost vam je znano. Da pa so naši nabavniki na vso moč zasedeni delno dokazuje tudi to, da smo jih težko našli v trenutku, ko naj bi nam namenili nekaj svojega dragocenega časa. Tokrat vam predstavljamo nabavo prikoliške dejavnosti, naslednjič pa nabavo avtomobilske dejavnosti.

Ob tem, da je delo v nabavi do skrajnosti dinamično, odgovorno in zahtevno ga v primeru prikoliške dejavnosti opravlja 15 delavcev, (trenutno 13, dve delavki sta na porodniški), dva manj kot so predvideli v do skrajnosti racionalni mikroorganizaciji. Ob vodstvu nabave so tu še trije oddelki: oddelek lesa, oddelek in standardnih delov, oddelek kemije in elektro materiala ter oddelek črne, barvne metalurgije, rezervnih delov in opreme. O njihovih nalogah zgornjo pričla plan, ki je strnjen in jedrat in ga povzemamo. Da bi zvedeli le nekaj več o njihovem delu smo prosili tovarišico Dušanko Zajc, dipl.

ing., direktorico nabave prikoliške dejavnosti, da nam odgovori na nekaj vprašanj. Tudi naš pogovor so nenehno prekinjali telefonski pogovori z dobavitelji, ki jih pač ni moč odložiti,

Dušanka Zajc direktorica nabave prikoliške dejavnosti

saj zaradi drobne nepazljivosti lahko jutri pride do zastoja.

Želeli bi, da nam nekatere naloge nabave AC nekoliko podrobneje opišete. Kako ste uspešni pri nalogi, ki je v vašem planu aktivnosti zapisana kot prva, torej pri izbiri najugodnejših dobaviteljev in kakšni so vaši kriteriji pri tem?

D. ZAJC: »Naš moto je pravzaprav preprosto »dobiti ustrezno kakovost po najnižji ceni«. Na žalost je izbira ustreznega dobavitelja lažja pri tujih, kot pri domačih partnerjih, tako glede cene kot kakovosti. Z večino domačih dobaviteljev imamo težave ravno glede kakovosti in rokov. Vlagamo ogromne napore, da skupaj z dobavitelji dosežemo ustrezen nivo kakovosti in sicer zaradi dveh razlogov, možnost plačevanja v dinarjih in z željo, da bi omogočili našim dobaviteljem, da se preko sodelovanja z ADRIO dosežejo višje stopnje kakovosti in prodrejo na Zahodno evropskem tržišču. Naj navedem primer: stiropor, ki ga v Jugoslaviji poznamo le v funkciji gradbenega materiala, kjer so znane tolerance v debelini nekaj cm (tudi jus ne obravnava druge uporabnosti tega materiala), medtem ko poznamo tolerance debeline stiropora pri naši uporabi 1 mm in s tem, ko stiropor uporabljamo pri izdelavi sendviča ponujamo nove možnosti proizvajalcev (OKI – Zagreb). Doseganje takšnih ciljev zahteva ogromne napore. V začetku tega sodelovanja smo imeli 80 % reklamacije. Poudariti želim, da najugodnejši dobavitelji ni najcenejši dobavitelj! Gotovo pa ima kakovost in ostali komercialni pogoji (roki dobave, način plačila) prednost pred ceno. Na

žalost se dogaja ob nerealnem kursu dinarja, rasti lastnih stroškov ter neurejenih tržnih razmer ter visoke inflacije, ki je pripeljala do evforije dviga cen doma, da smo prisiljeni za določene pozicije (npr. topli pod) preiti iz domačega trga na uvoz (70 % dražji domači pod). O uspešnosti pa le to – lastno delo je težko ocenjevati.«

Kako je z redno in racionalno oskrbo in racionalno oskrbo TOZD Prikoliške dejavnosti z repromateriali. Znano nam je na primer, da se sem in tja pojavijo zastoji zaradi pločevine, nedovršene prikolic zaradi luči... Po sistemu, ki se ga poslužujete, da imate za vsak material najmanj dva dobavitelja je to pravzaprav presenetljivo?

D. ZAJC: »Ker navajate v vprašanju konkretna primera naj sledi takšen odgovor. Alupločevino lahko dobimo pri nas le od enega dobavitelja – Valjaonica Al Sevojno. Lahko rečem, da smo sodelovanje s Sevojnom pripeljali na določen nivo, vendar imajo sami težave z zagotovitvijo barve iz uvoza. Sedaj smo v IMV varnostno uvedli 3-tedensko zalogo embo-

siranih trakov iz uvoza in to zalogo redno vzdržujemo. Glede luči – težave smo rešili. Gre za luč (ploščato) namenjeno otroški sobi, ki smo jo izključno dobavljali iz ameriškega trga – v Evropi je ni moč dobiti. Sedaj smo uspeli najti italijanskega dobavitelja, ki ima to luč na zalogi. Vendar je posledica manjka luči rešila dobrovoljna akcija delavcev marketing sektorja, ki so jih montirali v 3 urah in ta problem rešili! Vse plafonjere bomo osvojili v Šmarjeti (pleksi). Na vprašanje o redni in racionalni oskrbi lahko odgovorim, da smo včasih imeli (konec 83. leta) 5000 nekompletnih prikolic, na koncu leta 1986 pa je bilo nekompletnih 25 (na

današnji dan – nič) prikolic, kar menim, da dovolj zgornjo priča o našem delu. Vendar pa naj povem, da s svojim delom nismo nikoli zadovoljni.«

V preteklosti smo veliko pisali in govorili o sodelovanju z drobnim gospodarstvom. Kako je s tem sodelovanjem danes?

D. ZAJC: »Ni zadovoljivo. Menim, da bi tudi od drobnega gospodarstva morali dobiti inovativne predloge. Običajno kopiramo to, kar že imamo v prikolicah in tako imamo sedaj 2 primera ponaredb zaščitene patentov, saj je EGS v zadnjem času kontrolo patentov v uvoznih proizvodih močno poostiril in

moramo biti kot izvozniki pri tem previdni (EGS ima pravico zavrniti proizvod že na meji). Vsa orodja, tako za kovinske kot plastične dele v Jugoslaviji so draga, serije za prikolice pa so relativno majhne, tako da so potem naši proizvodi v primerjavi z uvoženimi dražji. Trenutno sodelujemo s cca 10 obrtniki, s tistimi s katerimi smo zadovoljni, saj smo z nekimi sodelovanje opustili zaradi neka-kovostnega dela.«

Pohvale vredna je naloga, ki ste si jo zastavili, da poskusate z domačimi dobavitelji doseči čimvišjo stopnjo sodelave z namenom spodbuditi »originalnost«, kar bi pomenilo možnost skupnega izvoza prikoliških delov. Pa ostaja ta zamisel le zapisana v planih ali je morda ideja na kakšnem primeru že uresničena?

D. ZAJC: »Nekaj o naših skupnih prizadevanjih, kako doseči čimvišjo kakovost sva že zapisali. O »originalnosti« pa naj rečem sledeče: s tem razumemo predvsem inovativnost dobaviteljev, ki bi jo le-ti skupaj z našim TOZD RI dosegli. Takšen proizvod bi lahko ponudili tudi drugim proizvajalcem prikolic. V tem smislu že delamo na področju profilov in nog mize.«

Naloga TOZD Razvojni inštitut na področju razvoja prikolic so več ali manj poznane, kako vi sledite novostim, ki jih narekujejo in kako lahko ocenite to sodelovanje?

D. ZAJC: »Mislim, da z TOZD RI veliko bolj sodelujemo kot smo nekoč. Pretok informacij je hitrejši, tako, da se lahko pravočasno pripravimo in zadovoljimo njihove zahteve, tako pri izbiri materialov za nove proizvode, kot pri oskrbi materialov prototipne delavnice. Težave pa imamo pri tehnično prevzemnih pogojih.

Z vsemi dobavitelji naj bi imeli podpisane letne pogodbe do 1. 3. 1987. Ste v tem uspeli in kako ugodne so te pogodbe za nas? Morda bi bilo zanimivo, da nam poveste vsaj okvirni podatke s kolikimi dobavitelji so sklenjene pogodbe in navedete tiste s katerimi dobro, vzorno sodelujete?

D. ZAJC: »To kar smo resnično novega uvedli pri svojem delu v tem letu je podpisovanje tipskih pogodb IMV. V njih je dan velik poudarek kakovosti repromaterialov in novim komercialnim pogojem npr. pla-

čevanje penalov za nepravčasne dobave in plačilnim pogojem (v večini so ti pogoji najmanj 45 dni netto). Zastavili smo si plan, da v tem letu podpisemo najmanj 20 takšnih pogodb z najpomembnejšimi dobavitelji, lahko se pohvalimo, da smo to številko že presegli. Akcija se nadaljuje. Pogodbe smo podpisali z Plamo (puhin) Dekorativno (tekstil), Gumaplast (gumi profil) Tigrom (gume), Djuro Salajem (Alu – profili) itd.

Uvedli smo tudi centralno arhiviranje teh pogodb v vodstvu TOZD Commerce. Velike težave s tem v zvezi pa imamo pri oblikovanju tehnično prevzemnih pogojev, ki so priloga vsake pogodbe in na osnovi katerih sektor kontrole kakovosti izdela kontrolne postopke in določi AQL točke. Tipška IMV pogodba (za jugoslovanske razmere) pomeni veliko obveznost dobavitelja, ki podpiše to pogodbo, saj je le-ta nenavadno za naše razmere in »poslovnost«.

Lahko rečem, da dobro sodelujemo s Tigrom iz Pirota, Sintelonom, Mitolom, naj pa omenim še primer našega uspešnega sodelovanja s tujimi partnerji: Poljplastic, Chantal, Thermofom, Voringer, Elektrolux.«

Trudimo se, da bi zaloge materiala zmanjšali na minimum in čimhitreje obračali zaloge, kako uspešni ste v tem?

D. ZAJC: »Glede na zvišanje cen, kot sem že omenila pri domačih dobaviteljih in pričakovane hitrejši rasti paritete dinarja napram drugim valutam, čimhitreje obračanje zalog pri nas danes na žalost ni ekonomično in opravičeno.

Če nas zaloge na mesec stanejo 7 – 8 %, zvišanje cen vsak kvartal pa je pri nekaterih dobaviteljih tudi večje kot 30 %, lahko hitro vidimo kaj nam je storiti. Mi se v tej zmedu trudimo slediti čimbolj ugoden veter!«

Letošnje leto smo razglasili za leto kakovosti. Teško si predstavljamo kakovosten končni proizvod brez ustrezne kakovosti repromaterialov. V akcijo smo vključeni vsi vsak na svoj način, kakšen je vaš?

D. ZAJC: »Mislim, da sem na to vprašanje delno že odgovorila, dodala bi le to, da poskušamo čim hitreje reševati reklamacije, da se naša centralna nabava maksimalno vključuje v reševanje reklamacij na domačem trgu. Uvozne reklamacije pa rešujemo izključno mi seveda z željo, da bi jih bilo čim manj.«

J. Š.

Plan dejavnosti in aktivnosti za leto 1987

1. Kontinuirana obdelava domačega in inozemskega tržišča ter nabava repromateriala ob najugodnejših dobaviteljih.
2. Redna in racionalna oskrba TOZD ADRIA z repromateriali, deli in sklopi.
3. Sistem najmanj dveh dobaviteljev za vsak material.
4. Substitucija uvoženih pozicij z domačimi ali obratno kjerkoli je domača cena za 25 % višja od nabavne cene (fco ocarinjeno – skladišče IMV) iz uvoza, s čimer dosežemo dodaten pritisk na domače dobavitelje, v skrajnem primeru pa tudi zamenjavo dobaviteljev.
5. Iskanje novih, cenejših materialov za substitucijo obstoječih.
6. Razvijanje sodelave z drobnim gospodarstvom.
7. Nabava opreme in rezervnih delov za tekoče investicijsko vzdrževanje.
8. Z domačimi dobavitelji poskušati doseči višjo stopnjo sodelave, upoštevajoč skupno znanje na razvojnem, tehnično-tehnološkem, oblikovnem in komercialnem področju, kar bi bila osnova za doseganje »ORIGINALNOSTI«, osnovnega pogoja za morebitni skupni izvoz prikoliških delov.
9. Kontinuirana sodelava z Razvojnimi inštitutom, ker so spremembe v procesu nenehno prisotne.
10. Oskrba prototipne delavnice za izdelavo prototipov.
11. Izvajanje tehnike uvoza.
12. Obračun in likvidacija uvoza.
13. Usposabljanje dobaviteljev za čimbolj kvalitetno delo v nabavi TOZD-a in uspešno reševanje reklamacij.
14. Interna informatika.
15. Strokovno izobraževanje obstoječih kadrov in pridobitev ustreznih strokovnih kadrov tako znotraj IMV kakor tudi zunaj DO.
16. Sklepanje letnih pogodb z vsemi dobavitelji do 1. 3. 1987.
17. Obvezna kvartalna obdelava dobaviteljev strateških materialov, kot so aluminij, vezana plošča in pleksi steklo.
18. Podaljšanje obstoječega neto plačilnega roka pri vseh domačih dobaviteljih ter doseganje 45-dnevnega neto plačilnega roka kot minimalnega.
19. Realno znižanje uvoznih cen za 2 %.
20. Zaostajanje nabavnih cen na domačem trgu za 10 % glede na gibanje inflacije.
21. Doseganje optimalnih zalog in hitrejšega obračanja zalog.
22. Tekoče uveljavljanje reklamacij pri dobaviteljih.
23. Dvig vhodne kontrole repromaterialov oz. sklopov.
24. Možnost tranzitne nabave določenih materialov z upoštevanjem tudi sedanje in bodoče likvidnosti IMV ter ciljev prodajne politike.

Pred otvoritvijo Beograjskega salona

V IMV smo v stikih z javnostjo vse preveč skromni. Razlogov zakaj je temu tako je več. Nikoli pravzaprav nismo znali (ali pa morda hoteli) obveščati javnost s pomočjo sredstev obveščanja o našem delu, uspehih in težavah. Te stvari smo nekako puščali naključnemu razpoloženju tiska (ki nam ni bil v preteklosti kdo ve kako naklonjen), pa saj je bilo informacije od nas sploh težko dobiti. Morda temu botruje tudi dejstvo, da tem rečem nismo namenili prave pozornosti, da se s tem ker drugi počno že vrsto let, nismo nikoli ukvarjali tako vsebinsko kot organizacijsko. Danes lahko ugotavljamo, da smo na tem področju zaorali ledino, dasiravno nam še ni povsem jasno kako in kdo. Da pa novinarji želijo biti v kontaktu z nami, pisati o nas, zgovorno priča udeležba na promocijah in tiskovnih konferencah. Tokrat naj vas seznanimo, da so delavci TOZD Commerce v sodelovanju z Renaultom pripravili pred otvoritvijo beograjskega salona predstavitev vozil RENAULT 21 Nevada in Espace. Na predstavitvi na Otočcu je bilo ob teh vozilih predstavljeno še vozilo R-4 ADRIATIK z določenimi tehničnimi in estetskimi izboljšavami. Po krajši testni vožnji so se novinarjem slovenskih in hrvaških časopisnih hiš v pogovoru s predstavniki IMV in Renault pridružili še pomembnejši kupci naših vozil družbenega sektorja.

Podoben dogodek je bil organiziran tudi v Beogradu v prijetnem ambijentu ob Savi, sledila mu je tiskovna konferenca na ladji Savski Golob, ki so se je udeležili vsi člani PO DO IMV in predstavniki Renaulta. V uvodni informaciji, novinarjem pomembnejših časopisnih in RTV hiš Jugoslavije, je predsednik PO Marjan Anžur poudaril, da smo leto 1986 zaključili kot eno najuspešnejših v zadnjih desetih letih in kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja dosegli boljše cilje od načrtovanih, in ustvarili pogoje za ukinitve ukrepov družbenega varstva ter začeli normalno poslovno in samoupravno življenje. »V tem času smo,« je v nadaljevanju dejal tovariš Anžur zaključili izgradnjo nove tovarne prikolic v Novem mestu, ki je začela v tem letu proizvodnjo prikolic po novi sendvič tehnologiji. Dizajn

teh prikolic in notranji interier sta še izboljšala, kar potrjuje zelo mocan tržni odziv kupcev.« Tovariš Anžur je v nadaljevanju poudaril, da smo dosegli nadaljnje pomembne premike na področju finančne sanacije.

Z novim marketinskim pristopom, izboljšano kvaliteto proizvodov in razvojem proizvodov smo le-tem omogočili povečano in cenovno boljšo prodajo, tako na domačem kot tujem trgu (ostali brez zalog).

Novinarji so bili seznanjeni s tem, da smo z referendumsko odločitvijo sprejeli novo samoupravno organiziranost in sprejeli temeljne samoupravne splošne akte ter del izvedbenih, v skladu s samoupravno zakonodajo. Sočasno smo sprejeli tudi program aktivnosti za pripravo in sprejem oziroma uskladitev še

Novinarji so na krajši testni vožnji lahko preizkusili obe novi Renaultovi vozili, tudi na Otočcu.

V takšnem prijetnem okolju je potekala beograjska promocija novih Renaultovih vozil in tiskovna konferenca.

Jugoslovanski novinarji so dobro izkoristili priložnost za pogovor z našim KPO, tudi z odgovori, ki so jih dobili od članov poslovodnega odbora in predstavnikov Renaulta, so bili zadovoljni. Seveda je bilo največ vprašanj namenjenih predsedniku Marjanu Anžuru.

potrebnih samoupravnih splošnih aktov v letu 1987.

Aktivno nadaljujemo delo na strokovnih podlagah za dolgoročno prenovno avtomobilske dejavnosti. In poudaril: »Ti doseženi rezultati so, v nas, delavce IMV-ja, vnesli še več odločnosti in samozaupanja. To se kaže v zastavljenih ciljih in ukrepih za leto 1987, kar je kljub novim sistemskim predpisom pomemben element pri zagotavljanju pozitivnih tekočih rezultatov in boljše bodočnosti!«

Sledila je vrsta vprašanj iz katerih je bilo moč razbrati, da v nekaterih delih naše domovine IMV pravzaprav malo poznajo. Precejšnje pozornosti novinarjev so bile deležne prokolic in avtodomi, predvsem njihov razvoj in nadaljni prodor na zahodnoevropska tržišča. Seveda ni šlo brez vprašanja našega sodelovanja z drugimi proizvajalci vozil, kot npr. Japonci, ... Na kar je tovariš Anžur dejal, da ob tej temi jugoslovanski novinarji vse prehitro »izgublajo živce«, da pa je zadovoljen, da kolektiv in delavci IMV vedo, da se dolgoročni programi, ki ponujajo nek razvoj ne rojevajo čez noč. Po udaril je, da nam v tem primeru ne gori pod nogami, da bi se morali prenatgiti z odločitvijo, tudi naše partnerstvo z Renaultom je vzorno, vemo pa da mora biti naš dolgoročen avtomobilski program izvozno orientiran, z zaprto devizno bilanco, sovlaganji skratka z znanimi pogoji. Dnevi odločitve so vse bliže, vendar času moramo pustiti čas! Vprašanje, ki se praktično vsako leto ponavlja je bilo vezano na naše sodelovanje s Crveno zastavo, kjer je Anžur kategorično zavrnil trditve nekaterih novinarjev, da ne damo odgovora na Zastavino ponudbo, saj od tam za sedaj ni prišla k nam nobena konkretna ponudba, le predlog, da bi nekatere modele CZ, montirali v IMV, ki pa so mu manjkali temeljni pogoji (ekonomski in finančni). Tovariš Anžur je poudaril, »naše eventualno takšno sodelovanje z drugimi proizvajalci, ne bi ogrozilo sodelovanje z Renaultom, s katerim imamo podpisano pogodbo do 31. 12. 1990!«

Na vprašanje kako novi predpisi in interventni zakoni zadevajo IMV pa je zbranim odgovoril podpredsednik PO Franci Borsan, s katerim bomo na to temo pripravili obsežnejši pogovor za naslednjo številko Kurirja.

Ko se predstavimo javnosti

Beograjski mednarodni salon avtomobilov, ki je bil letos uprizorjen šestindvajsetič, pomeni jugoslovanskim proizvajalcem vozil praktično edino priložnost predstaviti svoje dosežke domači javnosti in se postaviti poleg znanih svetovnih proizvajalcev. Vprašanje je sicer koliko res novega nam domači proizvajalci vsako leto lahko predstavijo (letos je bilo veliko pozornosti namenjene novosti iz Zavodov Crvena Zastava – YUGO FLOORIDI), vendar to rešuje mednarodna udeležba. Sicer pa jugoslovani na tradicijo nekaj damo. Da pa imamo razvit odnos do tega tudi v IMV dokazuje naša redna udeležba na salonu, kjer se vedno pojavljamo v soredžiji s svojim partnerjem. Naj nanižamo nekaj osnovnih podatkov o letošnjem salonu, udeležilo se ga je preko 400 domačih in tujih razstavljalcev, seveda so bili prisotni vsi domači avtomobilski proizvajalci, kot tudi tisti, ki

izdelujejo opremo za potrebo avtomobilske proizvodnje. Japonci so se predstavili v najprezentantnejši sestavi. Manjkala je »Mercedes-benz«, ki razstavlja v Beogradu vsaki dve leti. Italijanski in nemški proizvajalci se že tradicionalno predstavljajo v močni zasedbi. Ob osebnih vozilih, so bila seveda razstavljena terenska in specialna vozila in avtobusi. in avtobusi.

Obiskovalci so si na več kot 85 tisoč kvadratnih metrih zaprtega in odprtega razstavnega prostora imeli kaj ogledati. Da pa Beograd in njegovi prebivalci živijo s to prireditvijo smo se lahko prepričali na slehernem koraku. Teksti o tiskovnih konferencah, promocijah in salonu so polnili časopisne stolpce, veliko pozornost pa sta temu posvečala tudi radio in televizija. Na predvečer otvoritve salona smo na beograjski TV za-

sledili oddajo, ki je predstavila nova Renaultova vozila, proizvodnjo avtomobilov v Novem mestu in ki je okarakterizirala »težave« vezane na homologacijo naših vozil (šlo je za nalepko) kot »mnogo vike ni oko šta«. Skratka kot delavci IMV smo se ob reportaži počutili ponosni.

Vrnimo se k salonu. Doživljali smo le prvi, a najsvečanejši dan te manifestacije – otvoritev. Sejem je otvoril predsednik predsedstva SR Srbije Ivan Stambolič, ki je obiskal tudi naš okusno urejen razstveni prostor v hali III. Miran Verdel, podpredsednik PO DO IMV je gostom predstavil naše proizvode. In kaj smo predstavili novega radoznalim obiskovalcem? Ob vozilih, ki so bila predstavljena na promociji sta veliko zanimanja in navdušenja požela JEEP CHEROKEE in WRANGLER, novost je bil TRAFIC SANITET, R-5

AVTO ŠOLA seveda pa tudi R-4 ADRIATIK in R-4 RALLY. Dasiravno gre za salon avtomobilov pa niso ostale neopazene prikolice ADRIA, ki uživajo tudi doma precejšen ugled. Ne malo obiskovalcev nas je spraševalo kje je avtomod, kdaj ga bo moč kupiti doma. In tudi v tej dejavnosti smo lahko domačemu občinstvu ob novih modelih prikolic predstavili specialne novosti: gozdni bivak, kamper, bife z novo opremo, pisarno...

Dan otvoritve lahko ocenimo kot uspešen, kot lahko izrečemo priznanje vsem tistim, ki so se trudili in uspeli v tem, da je bil naš razstveni prostor med najurejenjšimi, kakšen pa je bil komercialni uspeh sejma bomo pisali tedaj, ko se bodo sejemski vrata za proizvajalce vozil za leto dni zaprla.

Sejem v času, ko zaključujemo redakcijo še traja! j. š.

S foto aparatom po razstavnem prostoru

Vedno znova nas obiskovalci našega sejemskega razstavnega prostora presenečajo s svojo domiselnostjo. Tako kot že vrsto let, so bili naši in Renaultovi proizvodi razstavljeni po vsej površini hale III.

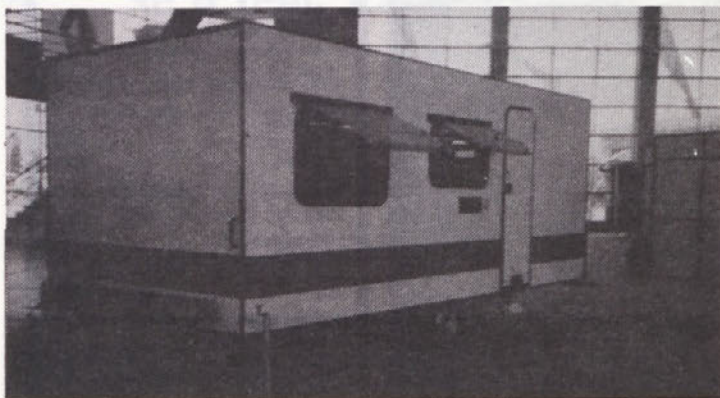

26. beograjski sejem avtomobilov je letos odprl Ivan Stambolič, predsednik predsedstva SR Srbije. V spremstvu Mirana Verdela, podpredsednika PO DO IMV, si je z velikim zanimanjem in navdušenjem ogledal naš razstveni prostor.

Veseli smo bili tudi Bojanovega obiska. Tako je nastal posnetek »ekskluziv« za Kurir in naše bralce, vas Bojan Križaj vse lepo pozdravlja. Ko smo ga vprašali, kje bo poziral, je odgovoril: »Se ve! Pri petici!« Brez dvoma! Bojan ve, kaj je dobro.

Novosti

Kamper

Sindikati, seveda pa tudi ostali se bodo razveselili novosti, ki so ji v ADRII nadeli ime KAMPER. Le-ta je vmesna stopnja med prikolico in kontejnerjem. Ima snemljivo podvozje in je s tem tudi cenejša, saj naprimer, če sindikat kupi 10 prikolic, rabi le eno podvozje. In še eno prednost ima kamper; močnejši in vzdržljivejši od prikolice je.

R-5 avto šola

R-4 Adriatik

R-4 se še vedno pomlajuje in kot tak ohranja mesto na tržišču. Veliko zanimanja za to vozilo smo lahko zabeležili že prvi dan beograjskega salona, žal pa za vozilo ni bilo perspektov, ki bi interesentom pojasnili vse novosti na vozilu.

V TOZD TA, so nam povedali da serijska proizvodnja R-4 ADRIATIK-a, zavisi od naročil (prvi barometer bo že beograjski salon) in zanimanja na trgu. Izdelovali ga bodo izključno v metalik barvi in modri, ki mu izjemno dobro pristoji, je bil tudi predstavljen. Prijetno ga osvežijo nalepke na boku in

seveda napis ADRIATIC. In kaj je na tej »katri« še novega: nalepke na boku in seveda napis ADRIATIC. In kaj je na tej »katri« še novega: zunanje desno ogledalo, luči za vzvratno vožnjo in za meglo, stranske utripalke na blatnikih, kontrolna luč za kratke luči, preproge iz itisona, novi bogatejši designi prevlek. ADRIATIK R-4 pa bo v serijski proizvodnji pridobil tudi anteno na strehi, z vodnikom speljanim do ohišja za radio oddajnik in pri odpiranju vrat bo zasvetila notranja luč!

Ni kaj, katra se ne da in znova dokazuje, da še ni za staro šaro!

V letošnjem letu bo IMV prvič s svojim vozilom R-4 Rally nastopil na republiškem in državnem prvenstvu rally tekmovanjih, IMV je ustanovil AVTO KLUB in lahko pričakujemo, da bo uspešno deloval in da bodo tekmovalni rezultati upravičili njegov obstoj. O klubu pa kaj več v naslednjih številkah.

Bivak

Odziv za potrebe tržišča je botroval novostim ADRIE. Na beograjskem salonu je bil predstavljen tudi asortiman namenskih prikolic, s katerimi bo moč ublažiti »sezonske« vpliv prodaje: Predstavljena je bila nova izvedba bifeja, pri kateri so upoštevane vse pripombe trga in ki zadošča zahtevanim predpisom, ki v Jugoslaviji žal niso poenoteni.

Gozdni bivak, ki nekako »skače iz običajnega koncepta«, je nastal v sodelovanju z gozdnim gospodarstvom in že sedaj beleži veliko povpraševanje, saj je uporaben tudi pri drugih terenskih delih.

Novost Espache 2000 GTS

Motor	
Prostornina (ccm)	1995
Moč motorja: (KW)	79,5
(KS)	110

Zavore	
Spredaj	disk
Zadaj	boben
Volan	z zobato letvijo

Menjalnik	
Število prestav	5

Kapacitete	
Volumen prtljažnika (tov. prostora)	850/300 dm ³
Rezervoar za gorivo (litrov)	65

Zmogljivosti	
Max. hitrost km/h	175

Poraba goriva	
Pri konstantni hitrosti 90 km/h	6,8
Pri konstantni hitrosti 120 km/h	9,4
Mestna vožnja	10,8

Teže	
- teža praznega vozila (kg)	1200
- dovoljena skupna teža (kg)	1800

Dimenzije	
- dolžina (mm)	4250
- širina (mm)	1770
- višina (mm)	1660

Renault Espace!

Firma Renault ima v svojem prodajnem programu tudi salonsko vozilo, ki se odlikuje po prostranosti, lepoti in učinkovitosti. Izvirna oblika in velikost, ter razporeditev notranjosti dajejo značilnosti salonskega vozila v enotni karoseriji.

RENAULT ESPACE je vozilo, ki ima vse prednosti tradicionalnega salonskega vozila, tako kar zadeva udobje (vzmetenje, sedežna garnitura, zvočna izolacija, oprema) kot tudi voznih lastnosti (lahkotnost upravljanja vozila, poraba goriva, vzdrževanje) ter osnovnih prednosti, t.j. prostor.

Salonsko vozilo v enotni karoseriji je tako hitro (175 KM/h) kot varčno (90 km/h-6,8 l) in nudi udobnost sedmim potnikom. Notranjost se lahko različno aranžira glede na potrebe potnikov.

Novost R-21 Nevada GTS

Motor	
Prostornina (ccm)	1721

Kompresija	
Moč motorja: (KW)	65
(KS)	90

Menjalnik	
Število prestav	5

Zavore	
Spredaj	disk
Zadaj	boben

Volan	servo
--------------	-------

Kapacitete	
Volumen prtljažnika (tov. prostora) dm ³	338/1694
Rezervoar za gorivo (litrov)	66

Zmogljivosti	
Max. hitrost (km/h)	179

Poraba goriva	
Pri konstantni hitrosti 90 km/h	5,2
Pri konstantni hitrosti 120 km/h	7,0
Mestna vožnja	9,0

Teže	
- teža praznega vozila (kg)	1060
- dovoljena skupna teža kg	1645

Dimenzije	
- dolžina (mm)	4640
- širina (mm)	1710
- višina (mm)	1420

Renault 21 Nevada!

Vozilo se je pričelo prodajati v Franciji v začetku septembra meseca 1986, v ostali Evropi pa čez tri mesece. RENAULT 21 NEVADA je nov model in je direktna izpeljanka limuzine 21. Vozilo je bilo lansirano marca 1986 in do salona v Parizu 1986 je bilo že izdelanih preko 200.000 enot.

RENAULT 21 NEVADA se pojavlja v 16 izvedbah s petimi ali sedmimi sedeži, z benzinskimi in diesel, ter turbo diesel motorji z izbiro treh vrst oprem.

AERODINAMIČNOST to je ena izmed prednosti te limuzine. Nizek koeficient upornosti omogoča visoke hitrosti RENAULT 21 NEVADA pri zelo zmerni porabi.

Še o tem, kako do avta

Kdo lahko kupi poškodovano vozilo, kako in pod kakšnimi pogoji?

Na to vprašanje nam je tokrat odgovoril Mitja Novak, direktor TOZD TA:

»V tehnološkem procesu proizvodnje resda pride do poškodb na vozilu, vendar takšnih vozil načeloma ne dajejo v prodajo. V TOZD TA imamo komisijo za ugotavljanje škode, ki je bila imenovana s strani delavskega sveta TOZD TA. Komisija na podlagi prijave o nastali škodi, ki jo poda vodstvo proizvodnje ali katera druga služba, npr. materialna služba, kontrola kakovosti itd., opravi ogled vozila.

Postopek ocenitve, zaslišanja povzročitelja, zaslišanja prič ter ugotavljanje ostalih vzrokov, zaradi katerih je prišlo do poškodb, opravlja komisija v skladu s pravilnikom o disciplinski in odškodninski odgovornosti delavcev, sprejetim leta 1987.

Na osnovi ugotovljenih dejstev komisija predlaga disciplinske ukrepe proti povzročiteljem kakor tudi materialno odgovornost posameznih delavcev.

Poleg tega komisija s sodelovanjem strokovnih služb ugotovi, ali je vozilo za popravilo v TOZD TA ali se z zapisnikom o višini ugotovljene škode preda TOZD Commerce, ki izvede prodajo poškodovanega vozila brez vsakršne garancije v zvezi s poškodbo.

Za bralce Kurirja lahko povem, da je bilo v letu 1986 na podlagi ugotovljenih poškodb prodano samo eno vozilo našemu delavcu, vsa ostala vozila pa so bila popravljena v TOZD TA. Povzročitelji so bili predani v obravnavo disciplinski komisiji.

Kako skladiščimo občutljive materiale

V času nizkih temperatur nas je poklicalo več delavcev, da bi zanje poiskali odgovor na vprašanje:

Kako v IMV skladiščimo temperaturno občutljive materiale in ali drži trditve, da nimamo primernega prostora za skladiščenje laka, kar je menda povzročilo precejšnjo škodo v času nizkih temperatur?

Na vprašanje je odgovoril Bojan Mikec, direktor sektorja centralnega planiranja TOZD TA:

»Materiali, ki jih uporabljamo v avtomobilski proizvodnji, so razdeljeni na več skupin, od katerih ima vsaka določene specifičnosti, po teh so materiali deljeni na posamezna skladišča. Za vse velja, da se morajo čuvati v pokritih prostorih in da je dostop do njih možen samo za pooblaščen delavce in, kar je najbolj pomembno, omejiti skladiščenje tega materiala na minimum.

Pregled zalog materialov, način skladiščenja in skladiščnih površin pokaže, da niti eden od teh elementov v celoti ni izpolnjen za varno in ustrezno skladiščenje.

Če pogledamo samo temperaturno občutljive materiale, med katere spadajo predvsem kemikalije — to so laki, ter nekatere

tesnilne mase, katerih mesečna poraba v TA je prek 30 t, se vsako leto srečujemo s problemom, kam z njimi, ko se spusti temperatura pod + 5° C ali se dvigne nad 30° C. To so namreč kritične meje, ko kemikalije lahko pričnejo spreminjati svoje normalne fizikalne značilnosti.

Ker dovolj velikih namenskih skladišč za to zalogo nimamo, jih odlagamo v bližino proizvodnih površin. Na tak način sicer razrešimo oz. onemogočimo poškodbe predvsem zaradi prenizkih temperatur, povzročimo pa dodatne težave zaradi manipulacije ostalega materiala in izkoristka prostora za proizvodne namene.

Variantsno reševanje za stalno je bilo že nekajkrat podano, vendar zaradi neenotne politike prostorskega razporejanja po načelu »veliko babic — kilavo dete« v tovarni dokončne rešitve do danes še ne poznamo.

Zadnji dve zimi sta zaradi izjemno nizkih temperatur povzročili še dodatne težave, saj so bile tudi doslej koriščene površine premrzle. Tako smo morali več materiala poslati na mesta porabe, ki so ogrevana in izpolniti prostore, kjer je možna samo ročna manipulacija.

S tem je uspelo ohraniti uporaben ves material in zaradi nizkih temperatur kemikalij nismo

izločali iz proizvodnje. Težave, ki so občasno nastajale pri uporabi, niso bile direktno posledica zmrzali, temveč drugih kemičnih lastnosti materialov.

Problem uporabe materialov pri prenizkih temperaturah pa je bil prisoten pri elementih iz plastičnih mas ter pri pločevini, katerim se spremeni elastičnost.

Tu je prišlo navkljub dodatnim ukrepom in ogrevanju do večjega izmeta pri uporabi zaradi pokanja in togosti pri odprešanju, čemur se v najbolj mrzlem zimskem obdobju ni bilo moč povsem izogniti.

Za odpravo navedenih problemov, ki pa niso od včeraj, smo skozi celo lansko leto izvajali ukrepe, katerih učinek je bil žal bolj odvisen od sreče kot od osebne angažiranosti, izdelali nove predloge z razporeditvami

za pokrite in zaprte skladiščne površine (pravico koriščenja smo uradno dobili šele v začetku marca letos, skladišča pa še niso urejena), zmanjšujemo zaloge v okviru danih pogojev dobave materialov iz uvoza in od dobaviteljev doma, pridobili smo nova sredstva notranjega transporta za lažjo in hitrejšo manipulacijo.

Na koncu naj povem, da celotna TOZD TA izkazuje relativno visoke zaloge repromaterialov. Da bi zmanjšali zaloge in s tem potrebna obratna sredstva, bomo temu vprašanju posvečali organizirano skrb. Tako bomo do konca leta 1987 izboljšali sistem planiranja in naročanja materiala, uredili predviden prostor za prevzem vsega naročenega in dospelega materiala.

Ne bi šlo drugače?

Delavci investicijskega vzdrževanja transportnih sredstev so nas povabili, da si oglemo, kako varno opravljajo svoje delo. Opozorili so nas, da se s to težavo srečujejo že vse od ustanovitve oddelka. Zakaj? V vsaki delavnici, ki se ukvarja s popravili transportnih cestnih ali notranjih sredstev, je osnovni pogoj za varno delo — kanal.

Naj na kratko opišemo delovni postopek.

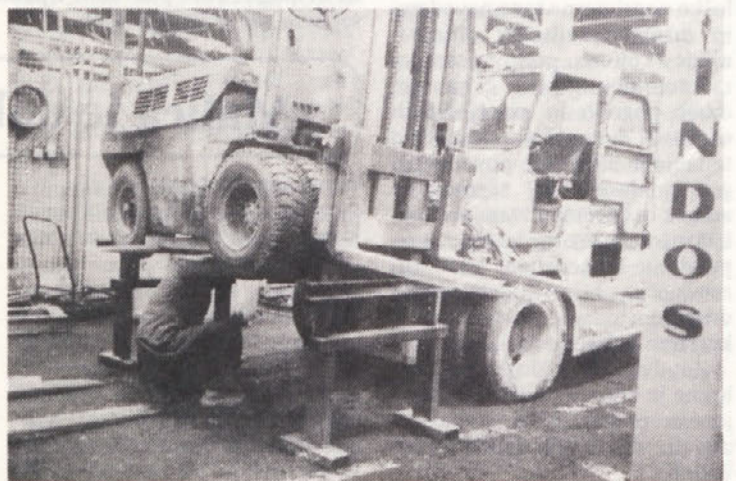
Če hočemo opraviti popravilo transportnega sredstva na sprednjem delu šasije, je nujno potrebno, da delavec pride pod transportno sredstvo. In edini način je, da to sredstvo dvignejo z drugim transportnim sredstvom. Predstavljajte si, da vam 5 ton mase visi nad glavo, od ene same hidravlične cevi pa je odvisno, ali bo padlo na vas. Naslednji problem je perišče. Vsa dokumentacija v zvezi s prostorsko in finančno konstrukcijo je narejena že od junija 1985. Zakaj je potrebno perišče? TOZD TA oz. oddelk notranjega transporta ima 50 transportnih sredstev. Za normalno

vzdrževanje in obratovanje teh sredstev je tudi pogoj čistoča.

In spet smo prosili tovariša Novaka, da nam odgovori:

Kdaj bodo rešili problematiko oddelka za vzdrževanje notranjih transportnih sredstev ter kdo je zadolžen za to?

»Moram priznati, da tej problematiki v preteklosti nismo posvečali ustreznih pozornosti, zato so se pojavljali številni problemi, ki so se odražali na obsegu stroškov in težav v proizvodnji zaradi neučinkovitega notranjega transporta. Da bi omilili nastale težave, smo se v TOZD TA dogovorili za začasno lokacijo za vzdrževanje notranjih transportnih sredstev. Za dokončno rešitev tega problema imamo na razpolago več idejnih variant, vendar je realizacija odvisna od realizacije investicijskega programa 87. Na podlagi tehnoloških zasnov ima plansko-investicijski sektor nalogo izdelati dokončni predlog prostorske ureditve tega oddelka po znanih načelih, upoštevajoč tudi pogoje varnega dela.«

Ljubezen gre skozi želodec

Redka so področja, za katera se vsi delavci čutimo strokovno podkovanje in pristojne za ocenjevanje, kot je to – o družbeni prehrani. Malica, ta naš vsakdanji kruh – večji ali manjši, boljši ali slabši, takšen ali drugačen – vedno napadan in le redko hvaljen; a takšna je njena usoda, usoda malice in pravijo, da ne le pri nas tako.

Delavci v družbeni prehrani pač delijo usodo s tistimi, denimo, v servisni službi, ki jih skorajda nihče ne pokliče, češ: »Tovariši, vaš izdelek je resnično dober. Čestitam!« Nasprotno, pokličejo jih takrat, ko je mera nezadovoljstva, upravičenega ali ne, prepolna.

Tako je tudi z malico, le da je srečno naključje v tem, da lahko nezadovoljstvo takoj stresemo nad največkrat nedolžno osebo v beli obleki.

Seveda je treba priznati, da tudi v družbeni prehrani delajo napake. Razlog so objektivne, dostikrat pa tudi subjektivne slabosti, katerih se bolj ali manj zavedajo.

Ne bodimo razsodniki, pač pa pokukajmo v načrte na tem področju, da bomo videli, kaj se dogaja, kaj se bo spremenilo in prispevajmo k uresničitvi načrtov. Poglejmo, če izražajo tisto, k čemur težimo.

Z reorganizacijo nekdanjega tozda Tehnoservis je oddelek družbene prehrane od začetka leta na drugem naslovu – v kadrovsko pravnem sektorju DSSD. Po notranji delitvi pristojnosti je za to področje odgovoren pom. vodje sektorja Simo Gogič.

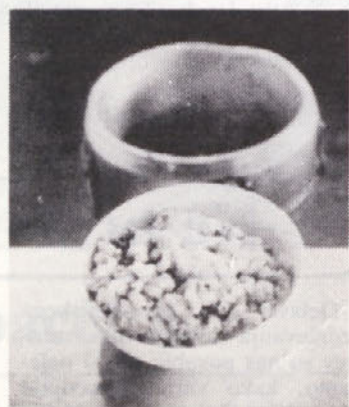
Glede na to, da se šele od nedavnega ukvarja s to problematiko, smo se želeli pogovoriti predvsem o načrtih.

»Ker se zavedamo, da je družbena prehrana nadvse pomemben element delovnega standarda zaposlenih, pri čemer ne gre pozabiti socialne strukture delavcev, izhajajoče iz biološko neprimerne ter z navadami in raznimi predsodki obremenjene kulture prehranjevanja, moramo ubirati pota, ki nam ob danih pogojih in razpoložljivih sredstvih omogočajo doseganje temeljnih ciljev. Ob povedanem gre predvsem za zagotovitev zdrave in obremenitvam pri delu kalorične primerne malice, pripravljene in razdeljene na kulturn način, ki v ljudeh sproža drugačen odnos do okolja, v katerem dobivajo malico.

Za dvig ravni družbene prehrane je bilo v zadnjih letih storjenega precej, a še vedno ne dovolj, da bi bili lahko zadovoljni!

Tako smo zapisali v uvodniku k Programu dela in izboljšav na področju družbene prehrane v letu 1987, v katerem smo opredelili temeljne naloge z roki in nosilci, torej brez nepotrebne besedičenja, značilnega za mnoge primere, ko veliko govorimo, da bi zameglili odgovornost za morebitni neuspeh.

Da ne bi pretiravali, povejmo takoj na začetku, da ne gre za

Tako privlačno izgleda ponujeni topli obrok. Solata? Kaj pa je to? Če ste slučajno žejni pa lepo v vrsto na hladno malico, kajti po mnenju delavcev družbene prehrane pijača tu ni potrebna.

Tudi na hladni malici se ne moremo pohvaliti ravno s pestro izbiro; salame, siri, ribe, pašete, kranjske. Z domiselnostjo se dosedaj tu ne bi mogli ravno pohvaliti. Upamo, da bo tokrat res zavel novi veter saj smo siti le lepih obljub...

grandiozne projekte, pač pa le za vrsto ukrepov, s katerimi želimo brez visokih vlaganj kar najbolj gospodarno izkoristiti obstoječe zmogljivosti in prispevati nekaj k tistemu, čemur običajno pravimo kulturnost priprave, strežbe in uživanja malice.«

Kako ste zasnovali program?

»Analizirali smo stanje, objektivno ocenili možnosti in opredelili naloge v treh poglavjih: 1. krepitev materialne osnove, 2. organizacijske spremembe in 3. izboljšanje kakovosti. Vse naloge temeljijo na doseženih stopnjah razvoja, ki niso tako nizke, kot radi ocenjujemo. V zadnjih letih je bilo na področju veliko narejenega. Bodimo pošteni in primerjajmo sedanje stanje z razmerami pred 4 ali 5 leti.«

Ali načrtujete večja materialna vlaganja in v kaj?

»Ne, za to ni denarja, pa tudi potrebna niso. Predvidevamo nabavo nekaterih osnovnih sredstev, s katerimi bomo izboljšali tehnološke pogoje in kakovost dela v centralni kuhinji, opremili jedilnice, zagotovili večji red itd.«

Kaj pa »divje« jedilnice?

»Divje jedilnice niso plod slabega dela v družbeni prehrani, pač pa izključno naše slabe prostorske organiziranosti in pomanjkljive skrbi za delovnega človeka. Poglejte svinjake, ki jim rečemo pisarne!

Res je tudi to, da bi vsi radi dobili malico malone na pisalno mizo, zato malicamo v raznih luknjah in ne v jedilnicah. Seveda so tudi objektivni razlogi, zato bodo divje jedilnice še nekaj časa prisotne. Dejal bi, da jih bo še več.«

Če smo nezadovoljni z malico, je razumljivo, da se glavni plaz usuje na pleča delavcev v kuhinji in strežbi. Mnogokrat povsem krivično. Kakšne probleme imate s kadri?

»V družbeni prehrani dela 39 delavcev, pretežno žensk. KV izobrazbo ima 17 delavcev, en delavec pa srednjo hotelsko šolo. Zaradi razmeroma velike odsotnosti (bolezni, porodniški dopust) nam povprečno manjkajo vsaj 3 delavke. Če k temu dodamo še potrebe po nadurnem delu, je kadrovski primanjkljaj na dlani. Problem nekako rešujemo s pridnostjo in prizadevnostjo delavcev, a bomo morali razmišljati o zaposlitvi novih kadarov, če je to komu prav ali ne.«

Slišali smo, da jedilnik sestavlja vodja kuhinje in vodja oddelka družbene prehrane. Ne dvomimo o strokovnosti, vendar mnogi menijo, da bi neka komisija za jedilnik bolj prislunhila željam delavcev?

»Res je, da jedilnik sestavlja dva strokovna delavca, vendar je tudi res, da smo že imeli komisijo za jedilnik, ki pa je prenehala delovati zaradi nezainteresiranih članov. Pred kratkim smo dali uradno pobudo koordinacijskemu odboru OOS IMV naj ustanovi komisijo za jedilnik in spremljanje kakovosti obrokov. Imela naj bi 15 članov,

Malica je dobra, prostori pa daleč od tega

Ob cesti, ki pelje iz Črnomlja proti Metliki, je na desni strani težko opaziti TOZD IMV. Nič nenavadnega, saj je to stara, siva, nizka stavba, ki se podaljšuje v proizvodno halo, nasproti nje pa je še ena taka in v njej je naša kuhinja z jedilnico. V kuhinji kuhajo hrano za naše delavce izmzensko tri kuharice. Njihov delavnik traja večkrat tudi 12 ur, delajo po potrebi, ki jo

nalaga proizvodnja. Jedilnik sestavljajo same kuharice za vsak teden posebej, vendar pa ga imamo na vpogled vsi delavci, ko gremo na malico. S hrano so nekateri zadovoljni, drugi niso, saj je težko ugoditi toliko različnim okusom.

Z malico bi že kako šlo, pa ti apetit že ob vstopu v jedilnico pokvari duh po plesnobi in pogled na črne zidove, saj je

stavba zastarela in neustrezna.

Delo jim otežkoča še lokacijska oddaljenost enega obrata. Tako mora biti vsak dan na razpolago vozilo, da zapelje hrano in kuharico, ki ste jo v Kurirju že videli. Nato razdelijo malico še tam zaposlenim delavcem.

Težav imamo dovolj, prenašamo jih v upanju, da bomo v naslednjih letih zgradili kaj bolj ustreznega.

10 za toplo in 5 za hladno malico. Želimo si, da bi se v komisiji zbrali kar najbolj kritični delavci, ki bodo hoteli sodelovati tako pri snovanju jedilnika kot tudi pri dnevni anketi o vsestranski kakovosti obrokov. Vsak član komisije naj bi redno izpolnjeval poseben anketni list, ki naj bi bil podlaga ukrepov za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.«

Ali je to vse v zvezi z jedilnikom?

»Seveda ni! V večje jedilnice bomo postavili tudi posebne skrinjice, v katere bodo delavci lahko odlagali pisne anonimne pripombe. Mimogrede, ključki bodo v vodstvu KPS. Uvedli bomo tekočo primerjavo naših jedilnikov z jedilniki večjih OZD v lokalnem prostoru, povežali pa se bomo tudi s sorodnimi v Sloveniji. Želimo in hočemo koristno uporabiti vse dobre izkušnje drugih.«

Mnogi med nami bi lahko upravičeno terjali zagotovitev dietične malice. Ali o tem razmišljate in kaj ste zapisali v svoj delovni program?

»Ne moremo mimo tega, da je sedanja kalorična vrednost malice po 'meri' fizičnega delavca socialne kategorije, kakršnega pač imamo. Velika večina bi v normalnih okoliščinah ne potrebovala tako krepkih obrokov, vendar ne gre pozabiti, da je to, kar delavec dobi pri nas za malico, njegov edini obrok v 10 urah.«

Na drugi strani pa je žal čedalje več tistih, ki so prisiljeni k dieti zaradi resnih obolenj, a jim nemara tudi dolgoročno ne bomo mogli ustreči. Če ne zaradi drugega, pa zaradi tega, ker so tudi dietne malice zelo različne glede na bolezen. Skratka, dietnih malic ne bo. To pa ne pomeni, da ne bomo ukrepali, da bi olajšali položaj delavcev – dietikov. Že maja bomo vpeljali novosti pri hladni malici,

ki jo bomo zelo popestrili, kultivirali, nekatere obroke pa prilagodili potrebam bolnikov. Tako bomo na primer imeli mlečne malice. Upamo, da se bo obneslo.

Še to. V Kurirju bomo v kratkem objavili anketni list, s katerim bomo anketirali vse delavce – dietike. V sodelovanju z zdravstvom bomo ocenili potrebe in strukturo posebnih obrokov za najbolj izrazite dietike. O izsledkih in načrtih bomo obvestili kolektiv.«

Kako nadzirate kakovost malice?

»Zavod za medicino in higieno dela opravlja redne mesečne preglede vseh prostorov, vzame 30 brisov in opravi analizo pripravljenih obrokov po lastni izbiri. Lahko se pohvalimo, da nimamo težav. Je pa res, da je v jedilnici v času delitve malice kar precej nereda, ki daje slab vtis. Tudi temu se bomo odločno postavili po robu.«

Ko smo že pri delu: kdaj bodo jedilnice dobile namizne prte?

»Naročeni so, torej prej ko v enem mesecu!«

To je spodbudno, upamo pa tudi, da bodo bolj čisti kot doslej!

»Bodo, ker jih bomo imeli dovolj in jih bomo lahko hitreje menjavali. S tem pa ne moremo nevtralizirati – naj se kar jezijo – 'pujskov', ki več malice raztresejo in razlijejo okoli sebe, kot zaužijejo.«

Poseben problem so delavci iz proizvodnih enot, kot so lakirnice, varilnice itd. Njih umazane delovne obleke zelo zamažejo prte, stole in vse drugo. Morali si bomo nekaj izmisliti, morda dodatne halje, ki jih bodo oblekli prek obleke pred odhodom na malico.«

Govori se o bajni »potrošnji« jedilnega pribora. Koliko resnice je v tem?

»Več, kot si morda mislite. Letno zamenja svojega lastnika kakih 1000 garnitur jedilnega

pribora z znakom IMV. Ne vemo, kako naj to preprečimo! Če bi o tem osebno odločal, bi na vhode vseh večjih jedilnic montiral indikatorje kovinskih predmetov. Že doslej bi bili zdavnaj izplačani.«

Nekoliko drugačni problemi so s krožniki in skodelicami, ki se jih največ razbije. Kvalitetna plastična posoda se pri nas ne dobi, zato bomo nabavili preizkusno količino posode iz nerjaveče pločevine. Mnogi jo že uporabljajo in so zelo zado-

Koši so po končani malici prazni pogled na jedilnico pa zastrašujoč.

voljni. Kljub relativno višji ceni se izplača, saj je praktično neuničljiva. Problematika tatvin jedilnega pribora pa ni v pristojnosti delavcev v družbeni prehrani.«

Ni dolgo tega, kar smo v Kurirju pisali o temi »presežek bonov« in odnašanju malic »na debelo«. Problemi so menda še vedno prisotni. Kaj boste storili?

»V kratkem bomo dali na dnevni red razpravo o drugačni obliki bonov za malico. Več o tem tedaj, ko bodo oblikovani konkretni predlogi. O presežkih bonov je odveč govoriti, saj je ogromna večina neupravičenih, so pa dejstva, ki se da odpraviti le z organizacijskimi spremembami v poslovanju, ki jih napovedujemo.«

Odnašanje malic »na debelo« je v nasprotju s sklepom delavskega sveta in predstavlja kršitev delovne discipline. V konkretnem primeru prijavite našo delavko, ki bo pri tem sodelovala, in bomo disciplinsko ukrepali.«

Vrnimo se za hip k enemu od temeljnih problemov v poslovanju družbene prehrane: kako in kje se oskrbujete, kakšne cene dosegate?

»Glavni dobavitelji živilskih artiklov so: Dolenjka, Mercator, Pekarija, Mesarija, Kočevje, prosti trg in občasno še nekateri viri. Cene so praviloma grosistične in so za okoli 16 % nižje kot v maloprodaji (beri: trgo-

vini). Še nižje so cene na prostem trgu, kar za 20 do 30 %. Kakovost artiklov je deklarirana in nikdar se nismo odločali za nižjo kakovost v smislu namigovanj, da IMV kupuje najnižje kakovostna živila, da bi bilo ceneje. Res pa je, to vemo iz osebnih izkušenj, da kakovost živil, na primer mesa, niha.

Naj povemo še to, da se bomo prav o tem problemu pogovarjali z nekaterimi dobavitelji.«

Zaključek?

Pustimo zaključke za konec leta, ko nas boste povprašali o tem, kako smo uresničili zastavljene naloge.

Za nekaj odgovorov pa smo prosili še tovariša Marjana Jamnika, vodjo družbene prehrane:

Kakšna je struktura delavcev, ki delajo v kuhinji? Koliko je zaposlenih ter kakšna dela opravljajo?

»V družbeni prehrani je zaposlenih 39 delavcev. KV izobrazbo ima 17 delavk, osnovnošolsko izobrazbo 20 delavcev, en delavec pa srednjo hotelsko šolo. Število izvajalcev je organizacijsko razdeljeno tako: vodja družbene prehrane, vodja cent. kuhinje, ekonom – skladiščnik, fakturist – kalkulacant, skladiščni delavec, perica, 2 vodji izmene, samostojni kuharji, kuharski pomočniki in prodajalci pijač. Glede na to, da je v družbeni prehrani zaposlena predvsem ženska delovna sila, je precej težav zaradi pogostne odsotnosti več delavk hkrati – trenutno 4 porodniške in 2 bolniške. Za normalen potek dela je potrebno opravljati nadure, kar pomeni, da bi potrebovali vsaj še tri delavke.«

Po kakšni ceni dobivamo živila in od kod? Govori se, da vse, kar je najslabše, dobi IMV. Ali je to res?

»Družbeno prehrano oskrbujejo pogodbeno dobavitelji: Dolenjka, Mercator, Pekarija, Mesarija Kočevje, prosti trg in nekaj občasnih dobaviteljev. Cene so grosistične in so okoli 16 % nižje kot v maloprodaji. Cene na prostem trgu so okoli 20 do 30 % nižje kot v trgovskih organizacijah. Vsa živila so deklarirana in v nobenem primeru niso drugačna kot sicer na našem tržišču.«

Koliko denarja odvajamo za družbeno prehrano na leto in kako je ta denar porabljen?

»Družbena prehrana pridobiva dohodek s svojo osnovno dejavnostjo priprave in razdeljevanja malic. Vir dohodka je prodaja okoli 75.000 bonov mesečno. V ceno malice (500 din) so vključeni materialni stroški, vse obveznosti, ki izhajajo iz dohodka in OD zaposlenih. Materialni stroški znašajo cca 65 %, 35 % so ostale obveznosti.«

Ob »stojščih« so na hladni malici na voljo tudi mize, vendar je za te zmanjkalo prtov. V kuhinji pravijo, da jih imajo še vedno premalo, da bi bili lahko vedno čisti? Bomo uspeli zbrati denar še za nekaj prtov? In mi, se bomo kdaj uspeli disciplinirati in puščati red za seboj?

Pravilo je, da dobimo toliko bonov, kolikor je delovnih dni. Kakšen seveda tudi ostane. Pri hladni malici je bilo prepovedano jemanje hrane za več bonov, zato nas zanima, kako nekateri še vedno dobijo hrano za več bonov?

»S sklepom delavskega sveta je prekinjeno izdajanje hrane za več bonov hkrati. Nespoštovanje tega sklepa pomeni kršitev delovne discipline, zato delavcem, ki ne spoštujejo tega določila, preti disciplinski ukrep. Zaenkrat še nimamo dokazanih kršitev.«

Kaj je s šinjeji in rebrci, ki jih na mesec dobimo po 500 kg, pri malici jih pa ni?

»Šinje in rebra so le

občasno na jedilniku. Na mesec nabavimo okoli 300 kg teh izdelkov. Glede na to, ker imamo veliko razdelilnih mest, je ta količina premajhna, da bi lahko zadostili vsem potrebam. Tudi v bodoče šinje ne bo pogosto na jedilniku zaradi visoke cene.«

Kaj mislite na splošno o higieni v kuhinji? Ali zadovoljuje ali bi bila lahko boljša? Večkrat vidimo inšpekcijo. Ali je to zgolj rutinska kontrola ali pa gre za kaj drugega?

»Zavod za medicino in higieno opravlja mesečno rutinski pregled vseh prostorov družbene prehrane. Mesečno odvzamejo 30 brisov in opravijo analizo tople malice. Rezultati teh analiz kažejo primerno higiensko stanje. Nekoliko več težav je v jedilnicah v času

delitve. Zaradi preobremenjenosti je težko vzdrževati red, sicer pa velja ustaljen režim dnevnega, tedenskega, mesečnega in generalnega čiščenja. Vsak delavec ima tudi konkretne zadolžitve na področju higiene v družbeni prehrani.«

Pri topli malici opažamo, da je hrana enolična. Priprava hrane (kvaliteta priprave) se je izboljšala. Ali lahko v bližnji prihodnosti računamo na dva menija? Bo to mogoče?

»Z uvedbo še nekaj novih toplih malic hrana nikakor ne bo enolična, na dva menija pa zaenkrat ne računamo, pač pa pripravljamo novo obliko hladne malice.«

Pri mrzli malici je največ pripomb na način serviranja, izbiro hrane in higieni. Ali kaj name-

ravate v zvezi s tem ukrepati?

»Zavedamo se slabosti pri hladni malici, zato pripravljamo novost. Nekaj več o tej aktivnosti bo objavljeno v eni od prihodnjih števil Kurirja.«

Odlaganje pladnjev z umazano posodo je zelo neprimerno urejeno. Ali mislite, da bi se to dalo drugače urediti in kako?

»Z letnim planom za leto 1987 smo predvideli nabavo odlagalnih vozičkov za pladnje in pultov za sprejem umazane posode. Upamo, da se ne bo ustavilo spet pri denarju, voljo pa imamo.«

Upamo, da nam je s tem pisanjem uspelo predstaviti težave in načrte naše družbene prehrane, o kateri nam nenehno zastavljate vprašanja.

J. Š.

In kaj menite o malici vi?

Delavci DPK TOZD COMMERCE:

Topli obroki so se izboljšali. Pri pijačah naj bo vedno tudi mleko z maščobo 2,8 %. Kvaliteta proizvodov naj se izboljša (hrenovke). Hladna malica naj bi bila bolj raznovrstna. Ali bi se končno opustilo serviranje hrane iz plastične posode? Skrajno nehygiensko je, če lahko vsak z umazanimi rokami brska po kruhu. Prte na mizi bi morali pogosteje menjati, sicer je bolje, da jih sploh ni, ker se miza da vsaj pobrisati. Topli obroki so preveč enolični in nekvalitetno pripravljani (makaroni, riž razkuhan, krompir neokusen, postan, fižol surov).

Hladni obroki so nehygiensko razdeljeni. Salama je nasekana, namesto narezana. V primeru, da človek ne je malice, naj bi v vrednosti bona dobil mleko ali mlečne izdelke (sedaj dobiš 2 jogurta za 1 bon).

Tone Luzar – Proizvodnja II, brusilnica:

Z malico nisem preveč zadovoljen. Preveč enolična je. Kruh je večkrat star ali suh. Higiena na mizah bi bila lahko boljša. Prti so umazani, lahko bi jih enkrat tedensko menjali. Pri hladni malici ni veliko izbire. Ponavlja se ista hrana – klobase, hrenovke, ljubljanska salama...

Glede higieni pri hladni malici lahko rečem, da je obupna.

Pijača bi bila lahko več čas dostopna, oziroma od 8.–12. ure in od 16.–20. ure. Primer so

lahko prikolice. Vrednost hladne malice je odvisna pač od tega, kaj dobimo. Vendar pa dva jogurta, ki ju dobimo za bon, nista vredna štirideset tisoč starih din.

Viktor Šajnovič, tehnološki:

Z malico nisem najbolj zadovoljen, ker se da malica in način serviranja še veliko izboljšati. V zadnjem času je bilo v jedilnici za toplo malico narejenih nekaj izboljšav, v jedilnici za hladno malico pa jih ni bilo. V jedilnici za hladno malico pogrešam prte, čiste mize, hrano servirano na krožnikih, ne pa zavito v papir in večjo izbiro hrane, ker ponavadi nekatere vrste hrane vidimo bolj poredko (šinec, rebra).

Pri topli malici je potrebno narediti še nekaj večjih sprememb. Potrebno bi bilo servirati vsaj dve vrsti hrane, s tem da bi bil jedilnik veliko bolj pester, kot je sedaj. Način serviranja tople malice je zadnje čase še kar v redu, čeprav včasih pogrešam nož, vilice, žlico, pač odvisno od vrste malice, ki je na jedilniku. Na koncu te dobrnamerne kritike pa me še zanima, ali stanejo konzerva sardin in 3 kosi kruha 400 din, kot bi morala biti vredna malica?

Mislím, da bi bilo moč malico, način serviranja in čistočo v jedilnici z nekaj dobre volje spraviti na precej višjo raven, kot je sedaj.

Marjan Švirtl, TOZD Commerce:

Kakšna naj bi bila malica in urejenost menze v IMV, naj

povem s primerom ISKRE Semič. Sošolec, ki je tam zaposlen kot pomočnik direktorja TOZD, mi je povedal, da pri njih povabijo svoje poslovne partnerje na kosilo ali malico kar v tovarniško menzo. Če je kaj takega izvedljivo v Iskri Semič in verjetno še v mnogih drugih delovnih organizacijah, bi bilo tudi v IMV. Zastaviti bi si morali nalogo, da bi bila kvaliteta malice in notranja urejenost, organizacija razdeljevanja hrane in čistoča menze takšna, da bi lahko brez skrbi za ugled naše DO povabili v našo menzo na obrok tudi kogarkoli od naših domačih ali tujih poslovnih partnerjev.

Delavci poslovalnice IMV (prodajni sektor IMV) na Grmu:

Z malico na splošno nismo zadovoljni: preveč je prežganja in vegete ter velikokrat je obrok premasten (po vrhu plava maščoba).

Želeli bi več sadja. Ker imamo samo topli obrok, bi želeli tudi hladnega. Hladni obrok naj bo raznolik. Mesa je v prehrani veliko, a ga je preveč v eni obliki (npr. enolončnice,

juhice). Raje bi več pečenega mesa. Če ne malicamo, bi želeli imeti možnost, da bi bon lahko vnovčili.

Geni Šali, TOZD Commerce:

Zakaj ne dobimo jogurta na bone?

V prehrano je nujno vnesti bolj kvalitetne sire.

Po moji oceni so dnevni topli obroki premočni.

Hladni obrok je preveč enoličen: največkrat najcenejše salame in siri.

Marija Konestabo, TOZD Mirna:

Malice so preveč enolične, preveč je v njih začimb (umetnih) in moke, malica je slaba. Premalo pozornosti se posveča dietni prehrani oz. je sploh ni. Tudi jedilniki niso vnaprej znani. Malica velikokrat ostaja. Dana bi morala biti možnost, da bi se lahko dnevno odločal, ali boš malical toplo ali hladno malico. Premalo je sadja, kompotov in podobnega, saj tega na našem jedilniku ni.

Društvo strojnih inženirjev in tehnikov

Letos poteka deseto leto višješolskega študija na Dolenjskem, ki smo ga organizirali na pobudo združenega dela v okviru izobraževalnega centra tehniških strok Novo mesto in Ljubljanske fakultete za strojništvo.

Ob tej priložnosti bodo v okviru dnevov strojništva potekale razne aktivnosti in manifestacije, najbolj zanimiv bo v petek 17/4-87 v Domu kulture z naslednjim dnevnim redom:

11.00 DOM KULTURE:

Proslava s kulturnim programom, na kateri bodo poleg DPS, občine in republike ter profesorkega zbora Ljubljanske fakultete za strojništvo in srednješolskega centra tehniških in zdravstvene usmeritve Novo mesto, sodelovali tudi diplomanti in strojniki iz dolenjskega združenega dela. — vstop prost —

15.00 SREDNJEŠOLSKI CENTER TEHNIŠKIH IN ZDRAVSTVENE USMERITVE NOVO MESTO

Okrogla miza z ogledom centra.

Poleg predstavnikov fakultete in centra se udeležijo tudi predsednik skupščine in IS Novo mesto ter generalni direktorji večjih DO:

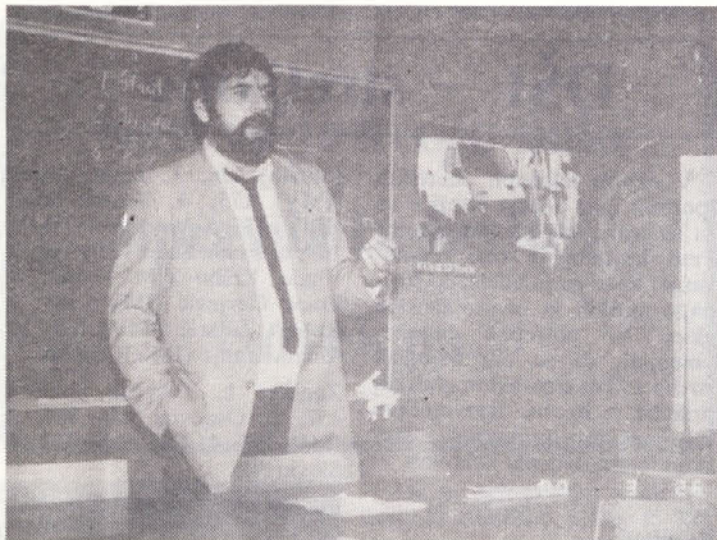
IMV, KRKA, PIONIR, NOVOTEKS, NOVOLES, KOVINAR, ISKRA Novo mesto, ISKRA Semič, ISKRA Šentjernej, TRIMO Trebnje, SOP Krško, KOVINARSKA Krško, BELT Črnomelj, METALNA Krmelj...

19.00 ŠMARJEŠKE TOPLICE

Družabno srečanje strojnikov Dolenjske in Zasavja s pozdravnimi nagovori in krajšim zabavnim programom. Vabljeni z družicami.

Vabimo vas, da se teh prireditve, ki jih organiziramo v sodelovanju s skupščino Novo mesto, fakulteto za strojništvo Ljubljana in SŠTZU Novo mesto, udeležite v čim večjem številu.

Organizacijski odbor družabnega srečanja

prof. Emil Milan Pintar

Idejno politično izobraževanje v DPO...

V sklopu idejno političnega izobraževanja za vodstva DPO je bilo v četrtek, 26. 3. 1987 ob 12.00 uri v čitalnici razvojnega inštituta v Novem mestu predavanje dr. Emila Milana Pintarja — podpredsednika republiškega komiteja za znanost in razvoj, z naslovom VLOGA OZD PRI URESNIČEVANJU TEHNOLOŠKEGA RAZVOJA.

Predavanje se je začelo z dvajset minutno zamudo, ves ta čas smo namreč čakali in upali da bi udeležba predstavnikov vodstev družbeno političnih organizacij ne ostala tako skromna, prišel ni namreč niti eden od direktorjev.

Dr. Pintar nam je v uvodnem delu orisal poti in usmeritve svetovnega razvoja v preteklih letih, današnje stopnjo in položaj v naši državi. Osrednji del — vloga OZD pri uresničevanju tehnološkega razvoja, je vseboval analizo stanja, potrebo po razvoju izdelkov lastne pameti in pota po katerih bi se morali usmeriti v OZD da bi prišli do lastnih izdelkov in z razvojem tehnologije dohiteli stopnjo svetovnega razvoja.

Zaključni del je bil namenjen razpravi in razgovoru o problematiki v naši DO, ki je sicer stekel, vendar je bila struktura po-

slušalcev preveč skromna, (nekateri predstavniki družbenopolitičnih organizacij so namreč na predavanje poslali prostovoljce, namesto da bi prišli sami), da bi se razvila polemčna diskusija.

Zaradi odsotnosti kreatorjev gospodarske politike v IMV-ju nismo slišali naših dolgoročnih usmeritev v razvoju lastne pameti in lastnih izdelkov, da bi jih primerjali z usmeritvami, ki jih je nakazal dr. Pintar.

Predavanje tako pomembnega strokovnjaka, kot je dr. Pintar, zasluži veliko večjo pozornost. Mislim, da bi bilo potrebno podobna srečanja pripraviti veliko bolj organizirano, v primernem času (ne v času domačih in mednarodnih sejmov) na predavanja pa preko internega glasila povabiti vse tiste, ki jih usoda IMV-ja še kako zanima, tiste, ki niso izgubili upanja, da bo tudi v IMV-ju postalo znanje bolj cenjeno, ko bo vsak delavec v tovarni prepričan, da brez vlaganja v znanje in razvoj ter lastne izdelke ne bomo mogli dolgo životariti.

Pozdravljam akcijo organiziranja takšnih predavanj v želji, da bodo prihodnja veliko bolj uspešna.

V. G.

Ponavljamo!

Kje bomo letovali?

Zaradi upokojencev in študentov, ki ne dobivajo Kurir informatorja povzemamo nekaj obvestil v zvezi z letovanjem:

Kje:

Privlaka (75 prikolic) naš glavni poletni center

Rabac (3 prikolic)

Kaštel Stari (9 prikolic)

Gozd Martuljek (3 prikolic)

Sezono bomo pričeli v Privlaki 20. junija in jo zaključili 5. septembra 1987.

Kdaj:

Privlaka — termini

7 in 14 dnevni: 20. 6. — 27. 6.; 27. 6. — 4. 7.; 4. 7. — 11. 7.; 11. 7. — 18. 7.; 18. 7. — 25. 7.; 25. 7. — 1. 8.; 1. 8. — 8. 8. (samo 7 dnevni); 8. 8. — 15. 8. (samo 7 dnevni); 15. 8. — 22. 8.; 22. 8. — 29. 8.; 29. 8. — 5. 9.

10 dnevni: 20. 6. — 30. 6.; 30. 6. — 10. 7.; 10. 7. — 20. 7.; 20. 7. — 31. 7. (11 dni); 15. 8. — 25. 8.; 25. 8. — 5. 9. (11 dni).

Prevoz bo organiziran vsako soboto z odhodom ob 6. uri izpred IMV (Zagrebska cesta) s povratkom v Novo mesto med 2. in 22.

V Rabac in Kaštel Stari bomo šli za 10 dni in sicer od 10. 6. do 10. 9. 1987.

V Gozd Martuljku nismo opredelili terminov, ampak bomo napolnili prikolic o prispelih prijavih, ker je možno letoovati vse leto.

Cene prikolic (na dan)

Privlaka, Kaštel Stari in Gozd Martuljek

Št. ležišč	delavci IMV	zunanji člani
3	2.000 din	4.000 din
4	2.500 din	5.000 din
5	3.000 din	6.000 din
6	3.600 din	7.000 din
več kot 6	4.200 din	8.500 din

Podrobnejše informacije pa dobite v oddelku družbenega standarda: telefon 24-495.

DŠI – streljanje

V okviru letošnjih delavskih športnih iger občine Brežice so za smučarji štartali tudi strelci. Pred kratkim je bilo tekmovalje, ki se ga je udeležilo štirinajst moških in enajst ženskih ekip. Ni potrebno posebej omenjati, da so bili najboljši strelci iz Tovarne avtomobilskih prikolice iz Brežic. Razveseljivo je, da se je v primerjavi z lanskim letom dvignila kakovost.

Rezultati:

Moški: 1. IMV I 686; 2. Tovarna povišstva 651; 3. IMV II 641; 4. Slovin 598; 5. Agroservis 587 itd.

Posamezno: 1. Vlado Sabadoš (tov. poh.) 186; 2. Bojan Sotler

(Slovin) 176; 3. Janez Kranjc (IMV) 175; 4. Ernest Sečen (IMV) 175; 5. Vaso Vesič (IMV) 169; 6. Franc Šuler (TP) 168; 7. Vlado Kršlin (IMV) 167; 8. Franc Gerjevič (IMV) 164; 9. Robert Zidarič (IMV) 163; 10. Milan Kranjc (IMV) 161 itd.

Ženske: 1. Tovarna povišstva 457; 2. Osnovna šola 367; 3. IMV 357; 4. OZ Grič 312; 5. Slovin 305.

Posamezno: 1. Zdenka Petelinc (TP) 153; 2. Dušanka Škofljanc (TP) 152; 3. Albina Šiško (TP) 152; 4. Danica Fuks (OŠ) 135; 5. Mira Starc (Posavje) 128; 6. Mojca Kene (IMV) 126; 7. Ivanka Počkar (Muzej) 123; 8. Veronika Fabinc (IMV) 120; 9. Mirjana Ljubič (IMV) 111 itd.

Občinska strelska liga '87

Končano je letošnje tekmovalje v streljanju s serijsko zračno puško, ki ga je izvedla brežiška občinska strelska zveza po ligaškem sistemu. Po pričakovanju so največ uspeha poželi tekmovalci strelske družine IMV iz Brežic, saj so premočno osvojili naslov občinskega prvaka. Zelo slabe delovne razmere onemogočajo povečanje kakovosti, saj strelci ŠD IMV nimajo strelišča in zadosti kakovostnih pušk, občinsko strelišče pa ni ogrevano. Cilj, da bi se uvrstili v 2. republiško ligo – vzhod, je zato (žal) še vedno neostvarljiv,

čeprav želje in volje pri strelcih ne manjka. Za prvo postavbo so nastopali: Janez Kranjc, Robert Zidarič, Franc Gerjevič in Bojan Sotler, za drugo pa: Ernest Sečen, Vlado Kršlin, Milan Kranjc, Branka Jerič, Darko Petelinc in Vaso Vesič.

Razultati:

1. kolo

IMV I – Lesar 1323:949
S. Černelič – IMV II 1250:1266
Agroservis – SCT 1154:1031

Lestvica:

1. IMV I	5	5	0	0	6794	10
2. Dr. S. Černelič	5	3	0	2	6288	6
3. IMV II	5	3	0	2	6223	6
4. Lesar	5	3	0	2	6008	6
5. Agroservis	5	1	0	4	5956	2
6. SCT	5	0	0	5	5213	2

Posamezniki:

1. Kranjc Janez (IMV)	1397
2. Zidarič Robert (IMV)	1394
3. Robal Milan (S. Černelič)	1370
4. Gerjevič Franc (IMV)	1365
5. Sotler Bojan (IMV)	1352
6. Sečen Ernest (IMV)	1349
7. Škofljanc Jože (Lesar)	1339
8. Šuler Franc (Lesar)	1333
9. Jovanović Milan (S. Černelič)	1262
10. Kršlin Vlado (IMV)	1252
11. Omerzo Ivan (Agroservis)	1251
12. Kranjc Milan (IMV)	1232
13. Škofljanc Dušanka (Lesar)	1205
14. Gerjevič Anton (Agroservis)	1196
15. Jerič Branko (IMV)	1183
16. Prah Igor (SCT)	1170
17. Šibilja Lado (S. Černelič)	1159
18. Jagodič Stane (SCT)	1140
19. Kert Alojz (SCT)	1123
20. Kalanj Marijan (SCT)	1027 itd.

Ernest Sečen

2. kolo

IMV II – Agroservis 1206:1157
Lesar – SCT 1256:1139
IMV I – S. Černelič 1369:1280

3. kolo

Agroservis – IMV I 1211:1330
S. Černelič – Lesar 1242:1233
SCT – IMV II 1041:1209

4. kolo

Lesar – IMV II 1283:1274
S. Čern. – Agros. 1269:1202
IMV I – SCT 1393:1105

5. kolo

Lesar – Agroservis 1287:1232
SCT – S. Černelič 897:1247
IMV I – IMV II 1379:1268

Strelci iz Brežic – tretji v regiji

V soboto, 28. 3. 1987, je bilo v Sevnici finalno tekmovalje regijske strelske lige in obenem kvalifikacija za vstop v II. republiško ligo. V zelo močni konkurenci so strelci ŠD IMV v postavi Kranjc, Zidarič, Sotler in Sečen

osvojili tretje mesto, kar je bilo tudi pričakovati.

Vrstni red:

1. ŠD Nuklearna Krško 1428
2. ŠD Kopitarna Sevnica 1393
3. ŠD IMV Brežice 1329 itd..
E. S.

Občni zbor gasilskega društva IMV

Občni zbor industrijskega gasilskega društva je bil v začetku marca, udeležili pa so se ga člani, članice, pionirji in povabljeni gostje. V svojem poročilu je predsednik IGD DO IMV Vlado Bahč opozoril: »Naša proizvodnja ima svoje požarne čeri, na katere moramo biti še posebej pozorni. Zato smo se že v začetku izgradnje opredelili, kako bomo pripravljene ob morebitni požarni nesreči. Seveda gre v tovarni za sredstva, ki se lahko uspešno zoperstavijo lokalnim in začetnim nevarnostim. Opremljeni smo s potrebno tehnično opremo, med bistvene premike v preteklem obdobju pa štejemo: dokončno ureditev 'šprinklerja' v TP pri pripravi blazin in stiropora ter TA v lakirnici avtomobilov, naprave CO₂ v lakirnici ter zaključitev zanke hidratnega omrežja, zatem tehnični pregled in pridobitev obratovalnega dovoljenja za TP in pomožne prostore TA ter predpregled za tehnologijo

TA. Je sicer še nekaj pripomb, jih bomo pa lahko že v kratkem odpravili. Vse to omogoča takšno ureditev razmer, kot smo si jo želeli. Naj dodam, da bo to nova spodbuda za uspešnejše delo.«

Iz poročila operativne IGD IMV, ki ga je podal poveljnik IGD Drago Taborski, smo zvedeli, da je bilo v letu 1986 registriranih več manjših začetnih požarov, ki pa niso povzročili velike materialne škode. Požare so v glavnem pogasili naši delavci, člani industrijskega gasilskega društva ali poklicni gasilci IMV. Imeli smo tudi večji požar v lakirnici Tovarne avtomobilov, ki pa mu naši gasilci niso bili kos in je morala posredovati poklicna gasilska enota Novo mesto.

Pri svojem delu v letu 1987 bodo ob nalogah, sprejetih s programom, največ pozornosti posvetili izobraževanju članstva in ostalih zaposlenih.

Kaj je z aktivnostjo športnega društva IMV

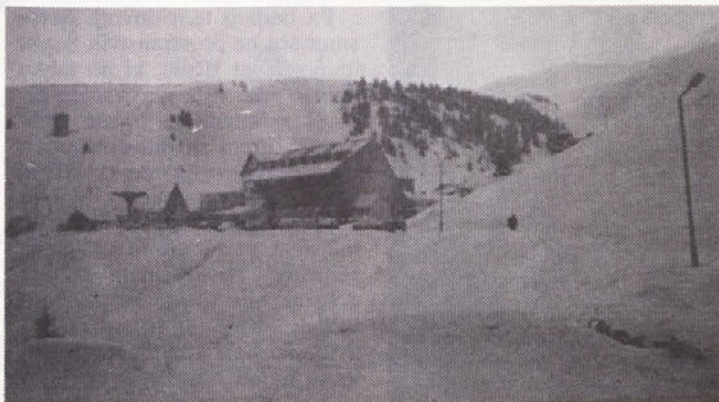
Na to vprašanje nam je kratko odgovoril Anton Jakše, predsednik športnega društva IMV.

»Aktivnosti potekajo v skladu z razpoložljivimi sredstvi (iz članarine članstva in delne dotacije).

Sredstva se trošijo za aktivno-

sti v letnem in zimskem času za organizirane aktivnosti (srečanje med TOZD, DŠI in rekreacije) in za pokrivanje najemnih športno-rekreacijskih površin za vse TOZD ter športne rekvizite in opremo.«

j.š.

Hotel Popova Šapka, v katerem smo prebili teden dni, si B kategorije prav gotovo v ničemer ne zasluži...

Ko na Šapki zasije sonce, ji ni težko odpustiti vseh slabosti, žal pa druga skupina z vremenom (le del nje je na sliki) ni imela dosti sreče.

Narava je svoje delo opravila čudovito, človek pa...

Da je nemalokdaj pomembnejše in odločilno, s kom si, kot pa kje si, se je potrdilo tudi tokrat. Nekateri navdušeni še od lanskoletnega doživetja, drugi spet, da se prepričajo na lastni koži, smo se podali na smučarjivo v Makedonijo, na Popovo Šapko. O prekrasnih snežnih kopastih prostranstvih, neizmerljivih možnostih smučanja, ki jih ponuja od 1700 do 2762 metrov visoko urejeno smučišče, v zadnjem času zelo veliko slišimo. Narava je tu res ponudila vse možnosti, da bi Šapka postala smučarski raj. Žal je še kako pomemben in odločujoč človeški faktor, ki pa tu še ni dokazal svoje sposobnosti in kreativnosti. Nekje na 1700 metrih nadmorske višine, so postavljeni vsi hoteli, počitniški domovi, ogromno privatnih počitniških hišic, do katerih drži asfaltna cesta (gondola iz Tetova pa nečastno – spet seveda zaradi človeškega faktorja – miruje).

KOLENDAR ŠPORTNOREKREATIVNIH PRIREDITEV

Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije

Odpor za množične športno-rekreativne prireditve, Ljubljana, Celovška 25, tel. 061 315-170

4.-5. 4.	Namizni tenis	Ljubljana	Kajuhov memorial	–	NTZS 061 315-522
4. 4.	Orientacija	Ljubljana	Orientiring v okolici Ljubljane	–	PZS 061 312-553
5. 4.	Tek	Šentjakob	Belinka 87	6, 12	ŠD Belinka
5. 4.	Kajak	Mojstrana	Dolinka 87 I–II	6	061 344-494 (tov. Slapnik)
5. 4.	Orientacija	Ljubljana	Orientacija po Rožniku	–	PZS 061 312-553
11. 4.	Orientacija	Ptuj	Orientiring v Ptuj	–	PZS 061 312-553
11. 4.	Pohod	Ljubljana	Pohod na Štampetov most	–	PD Železničar Ljubljana
11. 4.	Tek	Idrija	Idrija–Bela	15 (BM)	SPS–Sp. Idrija
11. 4.	Tek	Ljubljana	Kros Dnevnika	–	OAZS 061 315-522 (tov. Mikec)
11. 4.	Tek	Škofja Loka	Tek od spomenika do spomenika	15	TVD Partizan Škofja Loka
12. 4.	Tek	Hrastje	Tek dveh mostov	12, 21	ŠD Jakob Štucil
12. 4.	Pohod	Nova Gorica	Pohod prijateljstva	20	ZTKO Nova Gorica 065 23-020
12. 4.	Kolesarjenje	Mengeš	Ciklokros v Mengšu	– (SPRV)	KD Mengeš
18. 4.	Tek	Radenci	Maraton treh src	10, 21, 42 (K–K)	TVD Partizan Radenci
19. 4.	Kolesarjenje	Črnuče	Kolesarski maraton	90	KD Črnuče
19. 4.	Tek	Gabrovka	Tek OF na Petelinjek	10	ŠD Gabrovka
23. 4.	Tek	Ljubljana	Tek OF	6, 12	TVD Partizan Vič
25. 4.	Orientacija	Maribor	Orientiring okoli Maribora	–	PZS 061 312-553
24. 25. 4.	Tenis	Medvode	Odporno prvenstvo veterani nad 45 let	–	061 327-380 (tov. Hrovat)
25. 4.	Pohod	Mengeš	Pohod po Rašici	–	PD J. Trdina Mengeš
26. 4.	Pohod	Kostanjevica ob Krki	Pohod na Trdinov vrh	– (K–K)	Organizacijski odbor
26. 4.	Kajak	Prusnik	Prusnik Hrastnik	6	0601 41-622 (tov. Kavzer)
26. 4.	Tek	Muta	25. taborniški tek	1, 5, 8	TO Bistrega potoka Muta
26. 4.	Kolesarjenje	Ljubljana	Kolesarska dirka pod Urhom	12, 16, 20	KK Rog Franek
26. 4.	Kolesarjenje	Kokrica	Kolesarski maraton Dražgoše	80	ŠD Kokrica

Vožnja z avtobusom do Popove Šapke je bila sicer varna kolikor mogoče udobna, ni pa bila dosti cenejša kot prevoz z letalom.

▶

Sem sta se odločili iti dve skupini delavcev IMV in Novoteksa preživeti svoj zimski rekreativni oddih. Svojo vzdržljivost so lahko preizkusili že na avtobusni vožnji iz Novega mesta do Šapke, čeprav letalski prevoz ni bil bistveno dražji, še posebej, če pomislite na samo udobnost potovanja. Seveda gre v dobri družbi vse lažje. In takšna družba je tudi bila zbrana. Šok za vse tiste, ki smo se na Šapko namenili prvič, je bil hotel, ki je sicer označen z B kategorijo, vendar res le označen. Sobe so bile (no ja, kolikor smo pač prebili v njih), še kar (daleč od B kategorije, topla voda je bila abstraktna stvar, brisače si dobil sveže le, če si si vzel čas in iskal sobarico po hotelu; to da je enostavno padlo okno na posteljo, pravzaprav sploh ne bi smelo biti presenečenje ob tem, kako je bil hotel vzdrževan). Hrana je bila poglavje zase, predvsem pa mastna in hladna, tako, da smo v večini svojo lakoto tešili v izjemno urejenem in čistem vojaškem počitniškem domu. In ob naštevanju naj ne pozabimo tega, da higiena tu ni ravno doma, tako v hotelu kot okrog njega, tako da priporočamo vsem tistim, ki so na to občutljivi, da se temu hotelu izognejo. Pravo nasprotje pa je prijaznost in ustrežljivost vseh zaposlenih, ki so se pač po svojih najboljših močeh trudili, da bi nam bivanje naredili čim prijetnejše...

Takole smo se zabavali tedaj, ko nismo mogli na smuči.

ADRIA®
Caravan

Seveda smo tudi pustovali in bilo je »super«!

Pa bodi o tem dovolj. Sama smučišča na prostranstvih Šapke imajo devet žičnic, ki jih lahko delimo na tiste za začetnike, manj zahtevne in boljše smučarje. Tereni so bili dostopni z dvosedežnico tja do 2500 m višine. Žal nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno in tako ob močnem vetru nismo mogli na smučišča. Seveda nam ni bilo dolgčas niti tedaj; nekateri so kartali, drugi so se zabavali z avtomati pa z nogometom; tisti, ki so hoteli tak dan preživeti v bazenu, so se razočarani vračali iz hotela Slavije, ker bazen ni bil odprt. Vseeno pa smo se dodobra nasmučali. Tečaji, ki so bili sicer organizirani v naši lastni režiji, niso bili sprejeti povsem resno, kar pa nas ni preveč motilo. Na smučiščih, kjer žičnice delujejo brez zastojev, ni bilo predolgih vrst. Proge so bile glede na to, da je bil za vse razsežnosti belih planjav na voljo le en teptalnik (eden je bil v okvari) razmeroma dobro urejene.

Domačini so nam povedali, da imajo namen smučišča bolje urejati (nakupili bodo več teptalnikov), postavili bodo nove žičnice, saj jim planina tu ponuja neizčrpne možnosti. Možnosti so, vprašanje pa je, kdaj bodo uresničene. Vsaj do tedaj je moč najti bolj urejena, pa ne bistveno dražja smučišča kje bliže. Saj poznate tisto: nisem tako bogat, da bi poceni kupoval, ali kot so ob odhodu rekli nekateri: »Ko bo nekoč na Šapki organizirana zimska olimpiada, se pa vrnemo.«

In naj poudarimo še enkrat, da smo na vse stvari, ki bi nas sicer gotovo spravljale ob živce, v dobri, zabavni in sproščeni družbi lažje prenašali. Uprizorili smo čudovito in zabavno pustno praznovanje in vsak večer z različnimi igrami zabavali še ostale goste hotela, ki so sicer ob večerih v hotelu Šapka lahko zabavali le na plesu. Nam ni bilo dolgčas niti za hip.

J. Š.

Nekaj o mikrofilmu

V današnjem industrijskem dogajanju predstavlja finančno vrednost, ki je nepogrešljiv element vsakega sistema. V mnogih delovnih organizacijah to področje ni primerno urejeno. Dogaja se, da informacije, ki se na svoji poti skozi delovni sistem, koristijo, preoblikujejo in dopolnjujejo, često ne prihajajo k uporabniku koordinirano in ob pravem času, pogosto se celo podvajajo. Včasih uporabnik sploh ne ve, da določene informacije že obstajajo, vendar bi jih lahko izkoristil pri novih rešitvah.

Informacije izražamo in posredujemo z govornimi besedami, z različnimi zvočnimi in svetlobnimi signali, predvsem pa v pisani in risani obliki zapisanih besed, risb, diagramov itd. Za zapisovanje, prenašanje in shranjevanje informacij uporabljamo različne medije, pri čemer največ uporabljamo papir različnih velikosti, oblik in kvalitete. In tukaj smo že pri našem problemu: kako informacijo shraniti in kako jo potem uporabljati.

Pogosto je prisotno vprašanje, v kolikšni meri gre pri odnosu med računalnikom in mikrofilmom za konkurenco. Odgovor nam daje uporaba ter odnos med ceno in učinkom.

Z računalnikom dobimo dokumentacijo, ki ima vse značilnosti klasične dokumentacije. Izhodni medij – papir postaja vse dražji, sčasoma postane tiskalniško ozko grlo računalniškega izhoda. Lahko trdimo, da se računalnik in mikrofilm dopolnjujeta in da med njima delimo naloge, ki naj jih ima sodoben informacijski sistem.

Razmišljanje o zasnovi informacijskega sistema za vsa področja nas mora pripeljati do mikrofilma, ki je sicer že dolgo znan in je v praksi že dokazal svojo učinkovitost, pa se še vedno premalo uporablja.

Naj navedem nekaj prednosti mikrofilma:

- gostota zapisa na mikrofilmu vzdrži primerjavo z vsakim drugim medijem, poleg tega je treba upoštevati, da na mikrofilmu dokumenti zadržijo originalno obliko (tekst, slike, risbe);
- z mikrofilmom skrajšamo potreben arhivski prostor za več kot 90 %, dostop in manipulacija sta enostavna;
- popolna varnost pred izgubo posameznih dokumentov ali celotnega fonda z organizacijo varnostnega arhiva; npr.: v primeru selitve mikrofilmskega (M.F.) arhiva lahko to delo

opravi ena sama oseba z ročnim vozičkom;

- zmanjšanje materialnih stroškov z zmanjšanjem potreb po klasičnih kopijah, ki jih zamenjajo M.F. posnetki;
- pomembno je tudi, da M.F. informatiko lahko uvajamo postopoma in povečujemo od pasivne do aktivne uporabe na vseh področjih;
- operativno delo z mikrofilmom, to je s čitalniki, zvitki, mikrofiši, je rutina, ki si jo uporabnik hitro pridobi, če le ni prehudega odpora do novega medija, kajti bistvo vsega je, da informacija ni več papir, ampak slika na zaslonu čitalnika.

V naši delovni organizaciji smo že pred leti spoznali, da je za ureditev arhivov mikrofilm edini izhod in smo se odločili za dve vzporedno delujoči M.F. liniji: 16 mm linija za poslovno in 35 mm linija za tehnično dokumentacijo. Oprema je bila nabavljena v 1979. letu, vendar ne v celoti. Ker ni bilo ustreznih prostorov, je bila vskladiščena. V letu 1983 je bil v okviru razvojnega inštituta določen prostor za M.F. center in izvršena montaža opreme. Manjkajoča M.F. oprema je uvozna ter smo nabavo takrat predvideli v

okviru birotehnične opreme za projekt IMV-2, kar ni bilo realizirano. Pri kroničnem pomanjkanju sredstev za opremo je bila naša želja za nakup vedno nekako odrinjena oziroma odložena za boljše čase. To je vzrok, zakaj linija tehnične dokumentacije dela samo delno.

Za linijo poslovne dokumentacije nam je nekako uspelo izsiliti nakup repromateriala in manjkajoče opreme.

Kljub temu da oprema ni bila v celoti nabavljena, smo pridobili sodelavca za mikrofilm, ki je začel z delom in posnel stanje v računovodskih in finančnih službah. Izdelana so tudi obširna navodila za risanje načrtov za M.F. snemanje. Del pasivne tehnične dokumentacije smo že posneli, delamo usluge za Ljubljansko banko po pogodbi.

Za nadaljnje uspešno delo M.F. centra in uspešno uvajanje mikrofilma v informacijski sistem ni dovolj le želja uporabnikov in želja delavcev v M.F. centru. Potrebno je razrešiti še vrsto vprašanj, ki v IMV še niso dorečena v zvezi z informatiko. Teh vprašanj ni moč rešiti v M.F. centru niti v TOZD RI. Potreben je širši dogovor med vsemi potencialnimi uporabniki

M.F. tehnike. Potrebno je določiti:

- katero gradivo posneti na M.F.;
- število delovnih arhivov in nakup opreme za delovne arhive (čitalniki, omare);
- nakup opreme za centralni arhiv, ki bo v M.F. centru;
- prostor in opremo za varnostni arhiv;
- prostor za posneto gradivo, ki čaka zakonski rok za uničenje in odprodajo papirni industriji;
- nakup manjkajoče opreme za 35 mm linijo.

Kot vidimo, je nekaj problemov, ki niso nerešljivi in bi jih bilo moč z dobro voljo razmehoma hitro rešiti. Nekaj pogovorov smo že imeli s finančnim sektorjem, ki so prvi spregledali nujnost mikrofilmanja, in upamo, da se bo tam najprej premaknilo.

Torej pozivamo tudi druge potencialne uporabnike mikrofilmske tehnike, naj se zglasijo pri nas, pomenili se bomo o željah in potrebah. Če gre za snemanje pasivne dokumentacije, v katero ni več posegov in se originali lahko uničijo, bi lahko dokaj hitro razrešili problem.

Zagorka Hlavaty,
TOZD RI

Izšla je monografija...

Dolenjski muzej v Novem mestu je izdal in založil monografijo o slikarju in grafiku Vladimiru Lamutu (1915–1962) z naslovom »Pot k vrtnem molčanju«. Avtor besedila je dr. Milček Komelj, v angleščino je besedilo prevedel Dušan Gabrovšek, oprema je delo Design biroja Ljubljana (ak. slikarka Marija Prelog), barvne fotografije pa je izdelal Branko Babič. Knjiga, velikosti 23x29 cm obsega 288 strani, vezana je v platno s ščitnim ovitkom, ima preko 100 črno belih in 70 barvnih reprodukcij.

Z monografijo Vladimira Lamuta se Novo mesto oddoljuje pomembnemu umetniku, ki je s svojim delom v umetnostno prelomnem času po 2. svetovni vojni pomembno obogatil slovensko umetnost.

Vladimir Lamut je bil v osnovi čustveno razgiban realist in krajinar. Svoje motive je črpal zlasti iz krajine ob Krki in pod Gorjanci, pa tudi v Parizu in Bruxellesu. Bil je izrazito nemiren in

iščoč umetnik, ki je v motiviki vse bolj iskal predvsem možnost in izraz lastne čustvene intenzitete in dosegel svoj osebni umetniški izraz v dinamični sintezi med izpovednim in objektivnim, med izraznostjo in dekorativnostjo. Lamut se nam kaže kot grafik in risar, še zlasti kot mojster melahnonično občutenih litografij.

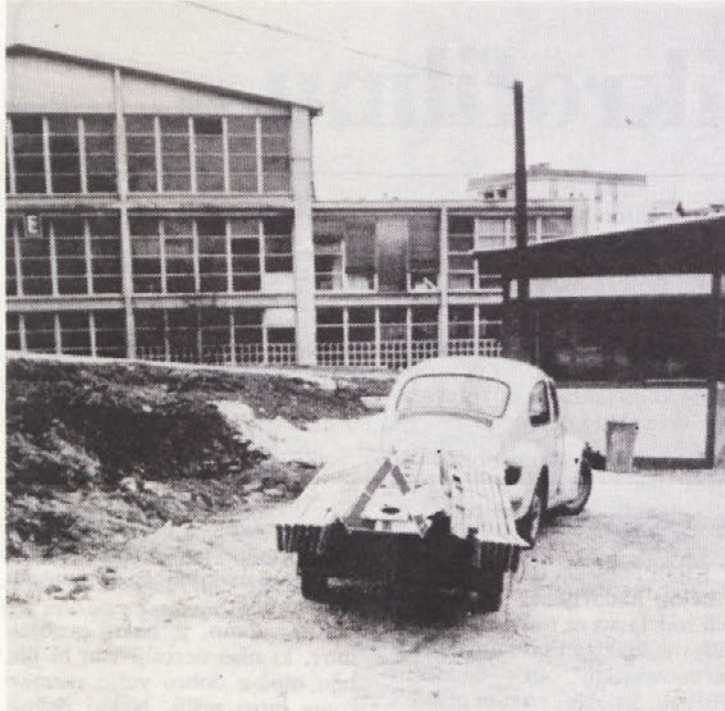
Besedilo na strokoven, a živ način razlaga njegovo umetnost v vseh ustvarjalnih dilemah in pojasnjuje tudi umetnikovo vlogo po 2. svetovni vojni ter vpliv, s katerim je razširil poglede na umetnost.

Slikovni del knjige prinaša domala neokrnjeno zbirko glavnih Lamutovih grafik – med njimi so prvič objavljene pomembne barvne monotipije in risbe iz zadnjih let slikarjevega življenja – ter tipičen kronološki prerez njegovega slikarstva. S tem se pogled na Vladimira Lamuta prvič doslej na enem mestu obširneje zaokrožuje. Zato upam, da bo odslej nje-

gova duhovna podoba še bolj vpeta v predstavitev povojne likovne ustvarjalnosti na Slovenskem.

Monografijo lahko ljubitelji umetnosti naročijo pri Dolenjskem muzeju, Muzejska 7, 68000 Novo mesto, po ceni 23.000 din za izvod. Zasebni kupci jo lahko plačajo v petih zaporednih mesečnih obrokih.

Ne bi šlo drugače?

Najbrž vam je še v spominu KURIR-INFORMATOR št. 25./87, ki je izšel 23. 3. in je bila v njem objavljena informacija o razprodaji raznih železnih profilov. Mnogi ste jih bili veseli, a prenekateri prezgodaj...

Kaj se je zgodilo?

Razprodaja naj bi se pričela šele v soboto, 28. 3. 1987, pa se je za tiste »bolj informirane«, ki

take informacije dobe že pred uradno objavo, že v sredo, 24. 3. 1987. Tisti, ki so kupovali pred uradno »otvoritvijo«, imajo nabavljen material že seveda doma. Kaj pa ostali? Kdove, saj je bila na intervencijo delavcev razprodaja med sredo in soboto ustavljena. Nekateri so pač ostali z dolgimi nosovi. A s šalo na stran. Gre sicer za malenkost, ki pa se vse prerado ponavlja. Spomnimo se samo prejšnjih podobnih razprodaj, pa variant glede nabave lesenih podov in videli bomo, da so take reči res prepogostne. Smo res taki diletantje, da ne moremo pošteno izpeljati takšne akcije? Morajo res vedno biti izjeme, ki potem povzročajo slabo voljo in nezadovoljstvo? Ne, ne in ne! To nam ni potrebno. Prav gotovo je tudi pri teh rečeh moč hitro napraviti red, veljati pa mora za vse enako... Kako? To prepuščamo komisijam, ki jih imamo za te namene.

Delam kot »zamurc«

Mi zaposleni smo na »Zori«, delamo zdaj vsi kot nori tri dni in tri noči, smo že čisto vsi utrujeni. Vsi kričimo, vsi drvim, da za Novo mesto plan izvršimo. Vse sobote, delovne imamo, a za plačo, kakšna bo, pa še ne znamo. Z vrha so že dol sporočili, da plače bomo vsi vrnili. Torej delavec: delaj, delaj noč in dan, 15. boš ugotovil, da tvoje delo je zaman.

Delavci oddelka mizarstvo
IMV Črnomelj

Zahvala

Ob izgubi mojega dragega očeta Alojza Luzarja se najlepše zahvaljujem sodelavcem TOZD TA P II ter orodni službi za podarjeni venec in denarno pomoč.

Anton Luzar
TOZD TA P II

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta se od srca zahvaljujem sodelavcem in OOS DSSD za podarjeno cvetje in venec ter izrečena sožalja.

Marjeta Turk
Obračun OD

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta se sodelavcem TOZD Črnomelj zahvaljujem za izrečena sožalja in podarjeno cvetje.

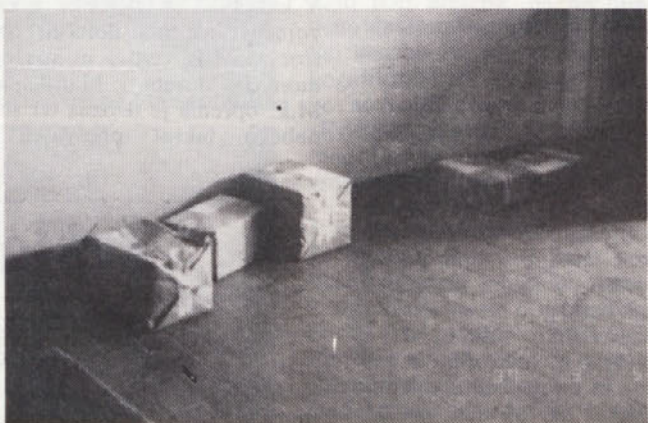
Hvala tudi vsem, ki ste mojega očeta spremili na zadnji poti.

Anton Vajs
TOZD Črnomelj

V uredništvu smo bili prijetno presenečeni nad vašo budnostjo in skrbjo, da bi nas čimprej obvestili o tem, da »kuhinja gori«. Bili ste hitri, delavke in delavci družbene prehrane in STS pa tudi... Ko smo prihiteli na kraj dogodka, je le še neznosno smrdelo po prežgani maščobi. Posebne škode ni bilo, posledice pa bi bile lahko mnogo hujše... če...

Menda je tisti dan gorelo tudi na montažnem traku R-4, o čemer pa nas ni nihče obvestil!

Kurir št. 3-4 je izšel 4. marca, posnetek je nastal 11. marca. Tako smo na enem najbolj prometnih stopnišč, ki drži v vodstvo TOZD Tovarna avtomobilov, našli pakete Kurirja, namenjene delavcem Proizvodnje I. in V. ter STS. Nekaj paketov je bilo odprtih in iz njih je vsebina izginila. Ni kaj! Nekdo, kljub opozorilu (napišimo kar konkretno: delavci kurirske službe), ne opravlja svojega dela, kot bi ga moral! Vprašljiva pa je tudi zavest vseh, ki so mirno, neprizadeto hodili mimo paketov, češ kaj me briga. Pa bi nas moralo skrbeti!

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto. Izhaja štirinajstnevno v 7000 izvodih. Glavni urednik: Jasna Šinkovec. Odgovorni urednik: Vojko Grobovšek. Tehnični urednik: Mira Žonta. Člani uredniškega odbora: Jovo Bogovac, Aleš Fink, Danica Ivanušič, Branka Kržič, Barbara Krajnc, Spasenka Lazarov, Vida Mamilovič – predsednica, Bojan Mikec, Jože Muhič, Boris Padovan, Ernest Sečen, Bojan Tomšič, Janez Zupančič. Izdatelj: svet: Vida Rifelj, Vinko Škof, Spasenka Lazarov, Jasna Šinkovec, Miloš Jakopec, Franci Novosel. Uredniki rubrik: Spasenka Lazarov, Pepelnak Štefan. Lektor: Ivan Zoran. Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 20. Grafična priprava in tisk: TISKARNA NOVO MESTO.